

Pridi, srebrna,

kristalna snežinka,

začaraj stopinje v mehko skrivnost,

pridi v razkošju božičnega jutra,

s poljubi odpihni skrbi in bridkost.

Pridi v vrtincu norčavega vetra,

zavij nas v mehkobo volnenih copat,

posuj nam na ustnice nežne besede,

tiste najlepše –

kako te imam rad!

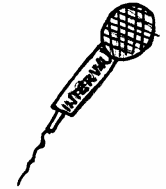
Dragica Šteh, prof.

Novoletni prazniki so pri nas očitno čas svetilniške histerije. Na še tako majhno bilko povprečen Slovenec nameče pol kamiona raznobarnih in v vseh možnih vzorcih utripajočih lučk. Ker pa nočemo izpasti kot nepovprečni, smo na vaše, od prve konference in podobnih tegob utrujene oči obesili naše Iskrice. Poleg vsega svetlobnega onesnaževanja se še spodobi, da vam zaželimo zdravo in uspešno leto 2005, ki naj ga kroji čim več uspehov in čim manj kiksov!

Grega iz 2. b

SPOZNAJMO OSEBNOST

NAŠ RAVNATELJ MILAN JEVIKAR

Za naj osebo 1. številke šolskega glasila smo tokrat izbrali kar našega ravnatelja gospoda Milana Jevnikarja. Rodil se je v družini s štirimi otroki 23. 6. 1957. Po končani osnovni šoli v Višnji Gori se je izobraževal na Gimnaziji Josipa Jurčiča v Stični. Maturo je opravil z odliko in nato študiral pedagoško matematiko na FNT Univerze v Ljubljani. Od jeseni leta 1982 je redno zaposlen kot učitelj matematike, s 1. 1. 2004 pa je postal ravnatelj naše šole. Je oče treh otrok, že osem let pa vodi tudi šolski mešani zbor. Je zelo dejaven v domačem okolju na kulturnem področju in v raznih komisijah, kot »novopečeni« ravnatelj pa je poln novih zamisli in idej.

Spoštovani gospod ravnatelj Milan Jevnikar. S šolo ste povezani že skoraj celo življenje. Pa nam za začetek povejte kaj o svojem otroštvu.

Imel sem srečno otroštvo na podeželju, bil pa sem prvi od štirih otrok. Ker sem bil najstarejši, sem jih pazil in nadalje tudi "nadziral" njihovo šolanje. Tako se je že kaj kmalu pokazalo, da si želim postati učitelj, čeprav me sestre in brat niso prav dosti upoštevali. Vrtca nisem obiskoval, saj sta bila moja starša doma. Prepričan sem, da smo imeli na podeželju (ob kmečkih delih) lepše otroštvo, kot ga dandanes lahko ponudimo svojim otrokom. Danes ni več toliko fizičnega dela, ki po mojem mnenju ne predstavlja nobene obremenitve za otroka, je kvečjemu vzpodbuda za intelektualno delo oz. šolo.

Kakšne pa so vaše šolske izkušnje? Ste radi hodili v šolo ali ste kdaj igrali namišljenega bolnika, samo da vam ne bi bilo treba iti v šolo?

Šolske izkušnje bi lahko opisal kot enkratne. Vedno sem rad in brez odpora hodil v šolo. Mislim, da nisem niti enkrat izostal brez potrebe,

saj nisem do šole čutil nikakršnega strahu. Rad se spominjam vseh stopenj šolanja. S sošolci iz osnovne in srednje šole pa tudi s fakultete imamo še vedno stike in smo prijatelji. Tudi z mnogimi učitelji in profesorji sem do danes ohranil stik.

Ali bi nam lahko opisali odnos profesorjev do vas in obratno v tistem času, ko ste obiskovali osnovno šolo?

Vsi učitelji so predstavljali nesporno avtoriteto, posebej pa še ravnatelj. Vendar se jih nisem nikoli bal, temveč sem jih spoštoval in upošteval. V času, ko sem obiskoval osnovno šolo, je bilo običajno, da so poslali nemirnega učenca v kot, podeljena pa je bila tudi kakšna zaušnica in enkrat sem je bil deležen tudi sam. Dobil sem jo v sedmem razredu od učiteljice nemškega jezika. Gospa je še živa in se dobro razumeva, saj ji nisem ničesar zameril.

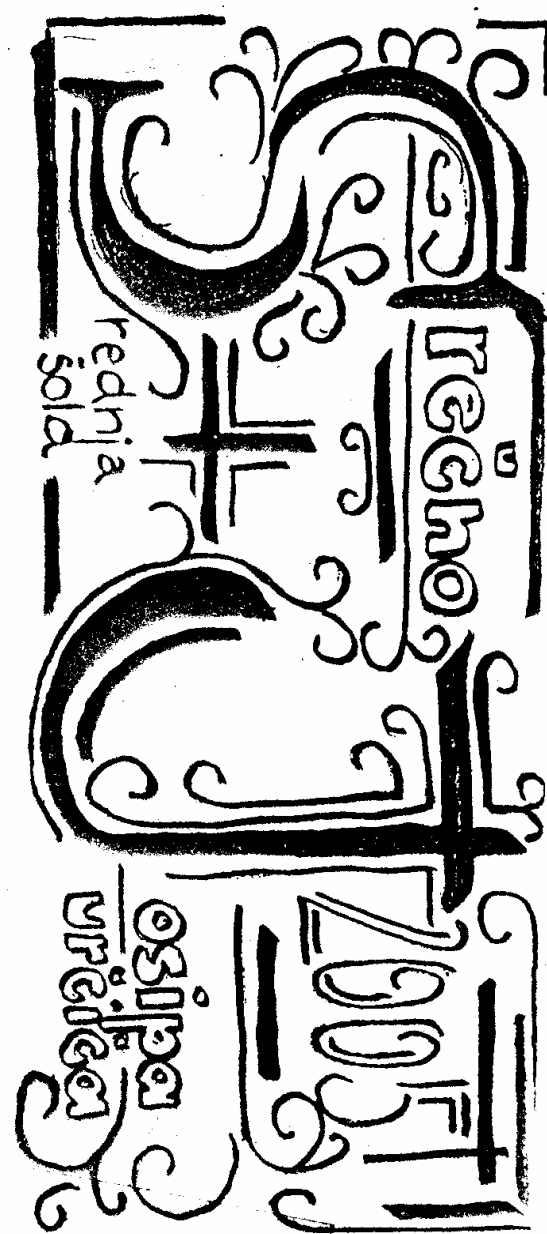
Kateri šolski predmet ste imeli najraje? Kaj je bilo pri tem odločilno: ali vaše zanimanje za snov ali zanimiv učitelj?

Nisem imel najljubšega predmeta, saj mi je bilo vse zanimivo. Res pa je, da sem raje imel matematiko ali kakšen drug predmet namesto športne vzgoje. Mogoče se je vzrok skrival v tem, da nosim očala že od tretjega razreda osnovne šole.

Kakšen dijak ste bili na stiški gimnaziji? Že tedaj ste se ukvarjali z glasbo. Kako to, da ste se odločili za orgle in matematiko? Predstavite nam svoja študijska leta.

(Smeh) Bil sem odličen dijak! Z glasbo sem se ukvarjal kot pevec v pevskem zboru, orgle pa sem začel igrati v 4. letniku gimnazije. Za študij matematike sem se odločil v zadnjem trenutku. Vedel sem namreč, da si želim postati učitelj, a vseeno je ostajala dilema med tujimi jeziki in matematiko. Nikoli mi ni bilo žal, da sem se odločil za študij matematike.

Študijska leta so minila hitro in brez pretresov. Če bi gledali nanje z očmi današnje mladine, so bila to zelo pusta leta, saj sem se ob študiju veliko ukvarjal z glasbo, prepeval sem v zboru, obiskoval orglarsko šolo in vodil svoj pevski zbor v Višnji Gori, zato je zmanjkalo časa za zabavo po današnjih merilih. Študij sem končal redno, čeprav nisem imel prav visokih ocen. Že po štirih letih sem se vrnil na gimnazijo v Stično kot učitelj.

ISKRICE – Kazalo rubrik

- Spoznajmo osebnost
- Anketa
- Na pomoč!
- Sprostitev
- Zgodilo se je
- Razred se predstavi
- Iz ljudske zakladnice
- To se spleta prebrati
- Iskrice ob literarnih delih in »cvetke«
- Jezikovni kotiček
- Potepali smo se
- Šport nas vabi
- Prepoznajte jih
- Strip
- Iz literarne delavnice
- Križanke
- Filmski kotiček
- Nasveti ekonomistov
- Napovedujemo

Glasilo SŠ Josipa Jurčiča Ivančna Gorica - ISKRICE, št. 1 (dec. 2004)

Mentorica: Breda Kramar, prof.

ISKRICE sestavljajo stalne rubrike s članki dijakov in mentorjev krožkov in dejavnosti na šoli. Uredniki: Grega Kašič iz 2. b, Lea Kastelic in Lea Štrempfelj iz 2. j., Mateja Praznik iz 3. a, Tjaša Kralj iz 3. b, Eva Bahor iz 4. a.

Naslovnico oblikoval Gašper Potokar iz 2. b

Likovne prispevke izdelali dijaki pri likovnem krožku pod mentorstvom Anje Šmajdek, akad. kiparke. Risali so: Katarina Zadražnik, Nika Škof, Ana Omejec, Nastja Mišmaš iz 1. a, Katja Adamlje iz 1. b, Petra Lovše iz 1. c, Špela Linec, Jasna Udovič iz 2. a, Rok Adamlje iz 2. i, Urša Kalčič iz 3. b, Anja Vehar, Bernarda Kos in Meta Tratnik.

1. številka ISKRIC izšla v 200 izvodih in na šolski domači strani na medmrežju (<http://www2.arnes.si/~ssljosipj/>).

Kje in kako ste spoznali svojo življenjsko sopotnico?

Poznam jo že vse svoje življenje, saj prihaja iz Višnje Gore, prav tako kot jaz. Tudi kot dijaka sva imela stike, vendar takrat še nisem mislil, da bova "prišla skupaj", saj ob vsem delu, ki sem ga opravljal, nisem imel časa, da bi mislil še ne punce. Zbližala sva se kot študenta.

Vaša prva služba in naprej vsa leta je bila na šoli, kjer ste bili sami dijak. Predstavite se nam kot učitelj. Kaj vas je v tem poklicu najbolj veselilo in kaj motilo ali celo jezilo?

Kot učitelja bi me najbolje predstavili dijaki. Mislim, da sem se vedno trudil, da bi bil pošten do dijakov, natančen do sebe in vesten. Na začetku pa sem bil gotovo prestrog. Dejstvo, da ohranjam stik s svojimi dijaki iz vseh generacij, mi dokazuje, da kakšnih večjih napak nisem počel. Moti me predvsem, da splošno mnenje o učiteljih temelji na eni slabi izkušnji posameznika. Menim pa, da je v zadnjem času naš poklic pridobil nekaj starega ugleda. Največ za svoj ugled naredi učitelj sam. Zanj morajo biti vsi dijaki enakovredni, predvsem pa mora vedeti, kakšni so njegovi cilji. Svoje delo mora jemati kot poslanstvo, pa ni bojazni za uspeh.

Ali se vam zdi, da ste se kot učitelj skozi leta kaj spremenili? Kaj je bilo pri tem odločilno?

Gotovo sem se spremenil in mislim, da na bolje. Spremenile so me izkušnje, mnenje bivših dijakov, predvsem pa šola mojih otrok. Mnenje učencev mi je bilo vedno dragoceno. Včasih sem delal med dijaki ankete, za katere so mi celo kolegi rekli, da je to početje samovšečno. Vendar, če anonimne ankete dajo pozitivno mnenje o tvojem delu, je to tudi neke vrste priznanje.

Najpomembnejše se mi zdi, da mi ni težko (tudi pred dijaki) priznati, da sem se zmotil v kakšni stvari ali presoji. Pomembno je tudi, da mi ni težko upoštevati argumentov dijakov. Jasno pa je, da je kljub demokraciji in tovariškim odnosom učitelj določa teme obravnavanja in predvsem način ocenjevanja.

Zdaj boste že eno leto ravnatelj. Ali ste si ob prijavi na to funkcijo svoje bodoče delo predstavljali tako, kot je? Vas je kaj zelo presenetilo?

Približno sem si predstavljal, čeprav me je presenetilo marsikaj - popolnoma nepredvidljiv delavnik, nepregledna množica predpisov in zahtev, ki jih moram rešiti, stalna borba za denar, ki je šolstvu skopo odmerjen, premalo je časa za komunikacijo s sodelavci in tudi z dijaki. Upam, da bo čas prinesel nekaj rutine in kakšno urico krajši delavnik. Na splošno pa sem zadovoljen in se veselim vsakega zadovoljstva in uspehov sodelavcev in dijakov.

Predstavite nam svoj običajni delovni dan in kaj delate, ko ste prosti.

Skoraj vedno sem ob 7.00 v šoli (izjemoma ob 8.00), moj delavnik pa traja vse do 16.00 ali pa celo do 17.00. Sem brez počitnic, saj sem bil na dopustu natanko deset delovnih dni. Kadar sem prost, grem na kakšen sestanek v krajevni skupnosti ali v občini (smeh). Še vedno delam v državni predmetni komisiji za splošno maturo. Enkrat na teden vodim pevske vaje v Višnji Gori. Drugače pa rad vrtnarim okoli hiše, kar pa mi manjka, je čas z družino. Premalo se posvečam svojim otrokom, kar dokazuje tudi trditev najmlajšega sina, ki pravi, da je bilo življenje prej, ko nisem bil ravnatelj, lepše, kot je sedaj.

Kakšne dijake in učitelje imate najraje na svoji šoli?

Prepričan sem, da so vsi naši učitelji izvrstni strokovnjaki, ki vedo, kaj hočejo in so voljni delati. Tudi dijaki izstopate po svoji vzgojenosti in

PRAVILNIK VEDENJA NA TERASI

1. Vsi dijaki, ki prihajajo na teraso za kadilce, so dolžni skrbeti za red in čistočo.

2. Vrata na teraso morajo biti zaprta.

3. Za red in čistočo na terasi skrbijo **dežurni dijaki.** Vrstni red dežurstev določajo dijaki sami. Za dežurstvo so določeni tretji in četrti letniki ter dijaki 1. g in 2. g. Razred, ki je določen za dežurstvo, mora mentorju dijaške skupnosti sporočiti seznam najmanj dveh dežurnih dijakov.

4. Dolžnost dežurnih dijakov je:

- preveriti red in čistočo na terasi,
- enkrat dnevno pomesti teraso,
- opozarjati uporabnike terase na upoštevanje pravil in
- javiti kršitelje mentorju dijaške skupnosti ali vodstvu šole.

5. Če dežurni dijaki ne bodo opravljali svojih dolžnosti, bo terasa za kadilce zaprta. To se bo zgodilo tudi, če se bo na terasi pojavilo kršenje pravilnika o šolskem redu.

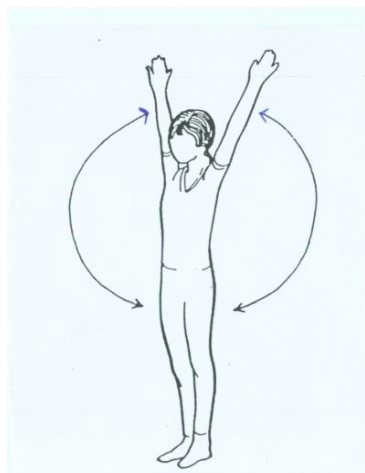
6. Uporabniki terase so dolžni pravočasno prihajati k pouku.

SODELUJEM, SODELUJEŠ

Si zato, da se dogaja? Imaš pisateljsko, slikarsko ali raziskovalno žilico? Te zanima življenje naše nove evropske domovine in njenih članic? Potem sodeluj pri projektu Euroscola. Kako? Tako, da napišeš esej na temo Evropska unija ali pa da ustvariš slikarsko, kiparsko, grafično umetnino na to temo. Še več informacij o projektu Euroscola dobiš na oglasni deski dijaške skupnosti in mentorici Dragici Šteh.

Torej, evropski državljani – veselo na delo! Nagrada za najboljše je – seveda potovanje v Strasbourg in dan po čisto pravem evropskem parlamentu.

DIHANJE V STOJEČEM POLOŽAJU

Stojite vzravnano z rokami ob telesu. Pozornost usmerite na dihanje. Ob vdihu roke odročite,

dokler roke niso popolnoma iztegnjene, ob izdihu roke vrnite v začetni položaj. Ponovite 4-5-krat. Vaja vas bo napolnila s svežo energijo.

Vljudno vabljeni na krožek joga, ki bo potekal ob **četrtnih 8. šolsko uro v plesni delavnici.** Začetek 6. januarja.

Uspešno vadite!
Hari Om!

Ana Godec, univ. dipl. ekon.

ŠPORT NAS VABI

POUK ŠPORTNE VZGOJE 2. A LETOS MALO DRUGAČE

Dijakinje in dijaki 2. a vam želimo predstaviti naš pouk športne vzgoje, saj smo v letošnjem šolskem letu vključeni v raziskavo Vplivi določenih pedagoških ravnanj na motivacijo in stališča mladostnikov do športne aktivnosti ter na njihovo športno aktivnost, ki je del raziskovalnega projekta Fakultete za šport Didaktična posodobitev športne vzgoje z vidika povečanja učinkovitosti promocije zdravega življenjskega sloga mladine.

delovni vnemi od povprečnih slovenskih srednješolcev. Seveda nismo brez problemov, v veselje pa mi je, če probleme rešimo v korist dijakov oz. zaposlenih. Želim si, da bi naša šola čim dlje ostala takšna, kot je, saj je na takšno šolo človek lahko ponosen.

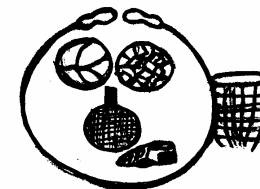
Kaj svetujete letošnji generaciji maturantov glede izbire študija in mature?

Študij izberite po svoji meri in ne po meri staršev! Natančno se poučite o zahtevah študija, predvsem pa o tem, ali vas bo delo, ki sledi po študiju, osrečevalo. Smer ni pomembna, tudi zaslužek je veliko manj pomemben kot zadovoljstvo ob delu. Za maturo vam ni kaj svetovati, saj se nanjo pripravljate najmanj od 1. septembra. Vseeno pa vam polagam na srce, da morate upoštevati napotke vaših profesorjev, pa boste uspešni kot vse naše dosedanje generacije maturantov.

Gospodu ravnatelju se prisrčno zahvaljujem za pogovor.

Sabina Kravcar, 4. c

ANKETA O ŠOLI

Anketiranih je bilo 70 dijakov iz vseh petih programov naše šole, od tega 35 dijakin in 35 dijakov. Odgovoriti so morali na štiri zastavljena vprašanja, povezana s šolo.

Najboljši šolski predmet ...

Med dijaki naše šole je največ zanimanja za športno vzgojo in matematiko. Nekaj manj za angleščino, geografijo, zgodovino in fiziko. Le redki pa so za svoj najljubši predmet izbrali kemijo, biologijo, računovodstvo, informatiko, podjetništvo ter gospodarsko

poslovanje. Najbolj zanimivo pa je to, da sta le dva dijaka kot najljubši predmet izbrala slovenski jezik. Mar ni to zelo pomemben predmet?!

Zakaj mi je izbrani predmet všeč?

Večini dijakov je izbrani predmet všeč zato, ker se jim ni treba veliko učiti ali pa jih zanima snov. Našli pa so se tudi tisti, ki hodijo k pouku zato, ker jim je všeč profesor/ica.

Pri pouku bi hotel izboljšati ...

Več kot polovica dijakov bi hotela pri pouku izboljšati to, da bi imeli profesorji do vseh enakovreden odnos, kajti prav to je eden izmed pomembnih dejavnikov za kvaliteten pouk. Dijaki pa si tudi želijo, da bi profesorji podajali snov bolj zanimivo. Nekateri pa želijo, da profesorji ne bi bili tako zelo strogi.

Ali sošolci vplivajo na naše znanje?

Glede na to, kako sošolci vplivajo na naše znanje, pa ni bilo negativnih odgovorov, saj pri večini dijakov sošolci ne vplivajo na znanje. Če pa jih prosijo za pomoč, pa seveda vedno pomagajo. Našli pa bi tudi nekaj ljudi, ki nočejo nikomur pomagati. Vendar so taki redki.

Anketa je uspela in upam, da bo čim več profesorjev prebralo ta prispevek. Mogoče jim bo to pomagalo, da bodo pomislili, kaj bi pri pouku še lahko izboljšali. Seveda pa je to v veliki meri odvisno tudi od nas, saj včasih onemogočimo, da bi profesorji opravljali svoje delo.

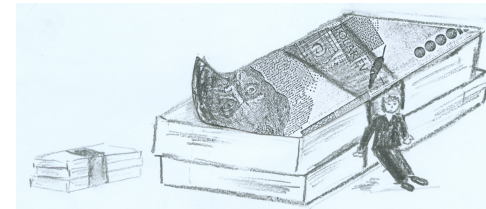
Lea & Lea, 2. j

Enačba maturantskega izleta:

ALI STE VEDELI?

1. Da je povprečna bruto plača v Sloveniji v zadnjih petih letih narasla iz 168.599 SIT (september 1999) na 268.420 SIT (september 2004), neto plača pa v istem obdobju iz 109.269 SIT na 172.910 SIT. Povečanje je tako skoraj 60-odstotno.
2. Da so po zadnjem popisu prebivalstva v Sloveniji (2002) najpogostejša osebna imena naslednja:

IME	ŠTEVILO	IME	ŠTEVILO
Marija	80829	Franc	35526
Ana	31189	Janez	27865
Irena	13072	Anton	25117
Jožefa	12843	Jožef	24552
Maja	12086	Ivan	24134

Vsakemu izmed nas se ob pomisleku na maturantski izlet na obrazu prikaže velik nasmešek ☺. Dogodkov in norčij, ki smo jih doživeli, gotovo ne bomo nikoli pozabili. Ob tako veliki zagnanosti čimveč doživeti in zaužiti čimveč nepozabnih trenutkov, smo postali popolnoma negospodarni s svojim denarjem, kar ni ravno načelo pravega ekonomista. Kupili smo vse, kar smo videli in potrošili denar za vse, kar doma zagotovo ne bi! (Jasno da smo, če pa staršev ni bilo z nami. Kdo pa ne bi?) Ker smo ekonomisti, bi se morali tega zelo zavedati. Odločili smo se, da bomo analizirali stroške na osebo (za dekline in fanta), ki jih je imela na tem nepozabnem izletu.

DEKLE:

\$	Turistična	agencija
	Palma d.o.o.	
\$	hrana	
\$	pijača	
\$	spominki	
\$	oblačila	
\$	uhančki	
\$	obutev	
\$	kozmetika	

FANT:

\$	Turistična	agencija
	Palma d.o.o.	
\$	hrana	
\$	pijača	

\$ STROŠKI(minimalni): 80.000,00 SIT – 85.000,00 SIT \$

STROŠKI(minimalni): 100.000,00 SIT in več

- Analiza tega pokaže, da smo punce boljše ekonomistke kot fantje, saj smo zapravile manj denarja, v zameno pa dobile tudi več dobrin!
- Če vrednotimo stroške, ki so relativno zelo visoki, so zelo slaba orientacija pri dokazovanju varčevanja v naših praznih denarnicah!

Priporočamo, da vsakdo, preden se odpravi na maturantski izlet, dobro pretehta, ali je pripravljen toliko denarja zapraviti za noro doživetje in zabavo s sošolci ter se s tem hrati odreči vsem dobrinam, ki bi jih lahko za ta denar prejel. Ampak vsem naj bo jasno kot beli dan: **MATURANC JE ZAKON!!!** Zato pozor za vse tiste ki še ne varčujete!! Začnite varčevati že z današnjim dnem! Ne glede na ceno, pojdite in uživajte! En nasvetek vsem dijakom ekonomskih razredov – poučite svoje starše (v primeru, če vam ne dovolijo iti) o pomembnosti ekonomskega kroženja denarja in jim razložite, kako profesorji (ekonomskih) predmetov to poudarjajo.

»NIKOLI NE OBUPAJ! ČE PA SE NE TRUDIŠ, JE JASNO, DA TI NE USPE!«

Domačin Sašo Vozel, dijak zaključnega letnika gimnazije, se lahko pohvali s številnimi uspehi tako v šoli kot na številnih drugih področjih. Izkazal se je tudi kot prijeten sogovornik, ki je z veseljem razkril zanimivosti iz svojega življenja, svoja stališča in še marsikaj.

Česa se spominjaš iz svoje najrosnejše mladosti?

Spominov je ogromno, lepih in tudi manj prijetnih, ki se jih žal ponavadi večkrat spominimo kot prijetnejših. A ostanimo pri stvareh, ki so mi življenje lepšale. To so bila v prvi vrsti predvsem potepanja in raziskovanja bližnje okolice doma, ki mi je bila vedno zelo skrivnostna. Skozi oči otroka so se mi temni gozdovi in prostrane planjave zdeli nekaj nepopisno vznemirljivega. Velikokrat sem s starejšim bratom in bratrancem poskakoval po travnikih starih staršev, ki imajo domačijo na vrhu hribčka. Od tod naprej so se nato odvijale avanture: v gozd gradit skrivališča in drevesne opazovalnice, raziskovat kraške jame, ki so pri nas zelo pogoste, igrati nogomet, košarko... Imel sem zelo aktivno mladost in to mi je še danes ostalo v krvi, saj zelo težko zdržim brez norenja pri športu.

Že kot kratkohačnik si se ukvarjal tudi z mnogoštevilnimi aktivnostmi. Kdo te je navdušil zanje in katera te je spremljala še kasneje?

Na izbiro aktivnosti v mladosti ni nihče posebej vplival. Šlo je bolj za druženje s prijatelji, tako da so me v bistvu oni navdušili za reči, ki sem jih počel. Seveda sem čez čas obdržal le tiste, ki so me privlačile. V zgodnjih osnovnošolskih letih sem se aktivno ukvarjal z gasilstvom (ne, nisem dejansko gasil), saj sem bil član pionirske ekipe, ki se je redno udeleževala tekmovanj po celi Sloveniji. Vzporedno sem vseskozi treniral roket, ki me je nato spremljal še naslednjih osem let.

Kakor vem, si bil eden najobetavnejših igralcev rokometu. Je za take uspehe v tem športu potrebno trdo trenirati?

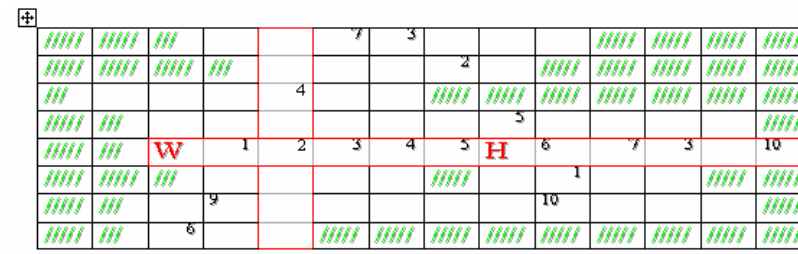
Rokomet mi je zaznamoval življenje, o tem ni dvoma. Poleg vseh uspehov (4. mesto v državi v 6. razredu, 2. mesto v državi v 8. razredu, razglašen za najboljšega igralca finalnega turnirja v 8. razredu) se obudijo tudi trenutki garanja, trpljenja in žalosti. Da, vse to občuti športnik. Tekmovanje je od vsega še najlažje, saj pri tem trpiš predvsem fizično. Veliko težje sem sprejemal psihične napore, saj sem bil kapetan in voditelj ekipe, od mene so veliko pričakovali, bil sem torej odgovorna oseba, na katero so se mnogi zanašali. Hodili smo tudi po raznih turnirjih v tujini (Italija, Praga, Bratislava), kjer smo želi številne uspehe, a meni bodo ta potovanja vedno ostala v spominu kot veliko trpljenje. Na dveh od teh turnirjev sem si namreč zlomil levo roko. Ne smem pa pozabiti omeniti čudovitih ljudi, s katerimi sem igral, sodeloval in se z njimi ob tem športu kako drugače družil.

Očitno blestiš na vseh področjih, saj si že v osnovni šoli dosegal vidne dosežke na številnih tekmovanjih iz znanja, tudi na državni ravni. Na kateri uspeh si najbolj ponosen?

V osnovni šoli sem se izredno trudil na vseh področjih, saj me je zanimalo veliko stvari, imel pa sem tudi nekaj učiteljev, ki so me navdušili za meni prej nepoznana področja. Taka je bila kemija, ki me je dobesedno posrkala vase. Lotil sem se je resno in z jasnim ciljem: doseči zlato Preglovo priznanje. Po večmesečnem trudu v 7. razredu sem lahko ponosno dvignil prestižno priznanje, na katerega sem še danes zelo ponosen. V tistem letu sem dosegel še dve priznanji, in sicer Štefanovo (fizika) in iz znanja zgodovine. V osmem razredu sem se že zavedal, da imam s svojim odličnim uspehom velike možnosti za pridobitev Zoisove štipendije, zato sem s tem v mislih nadaljeval s trdim delom. Na tekmovanju iz kemije sem za las zgrešil uvrstitev na državno tekmovanje, saj so bili na področni ravni izredno težki testi in se je naprej uvrstilo zelo malo tekmovalcev. Dobil pa sem zlato priznanje iz znanja zgodovine. Ti dve zlati priznanji sta tako moj največji uspeh.

Kaj pa srednja šola? Kaj se je po tvojem mnenju najbolj spremenilo? Je bil prehod težak?

V prvem letniku gimnazije sem zaradi strahu pred neuspehom veliko delal. Prehod je bil težak (mogoče je nam domačinom sicer malce lažje, ker že poznamo okolje), posebej lahko izpostavim spoznavanje

1. Oznaka za civilizacijske dosežke, dediščine, verstva, običaje, obnašanje in bonton v določenih deželah; 2. Oblikovanje, pri katerem izdelujejo oblačila; 3. Ime preganjalca zime; 4. Delo slikarja, ko naslika sebe; 5. Avtor portreta Sisi, katerega lahko vidimo v muzeju Sisi na dunajskem dvorcu Hofburgu (Če prepíšeš črke iz kvadratkov od 1 do 10, dobiš rešitev.); 6. Slavna slika Leonarda Da Vincija; 7. Kdor analizira materiale, čisti, dopolnjuje, kopira, retušira; 8. Slika ali kip golega človeka; 9. Beseda, s katero razumemo vse tiste dejavnosti, katerih namen je ustvarjanje del z estetsko vrednostjo (NAVPIČNO)

Maja Oberstar, 1. letnik

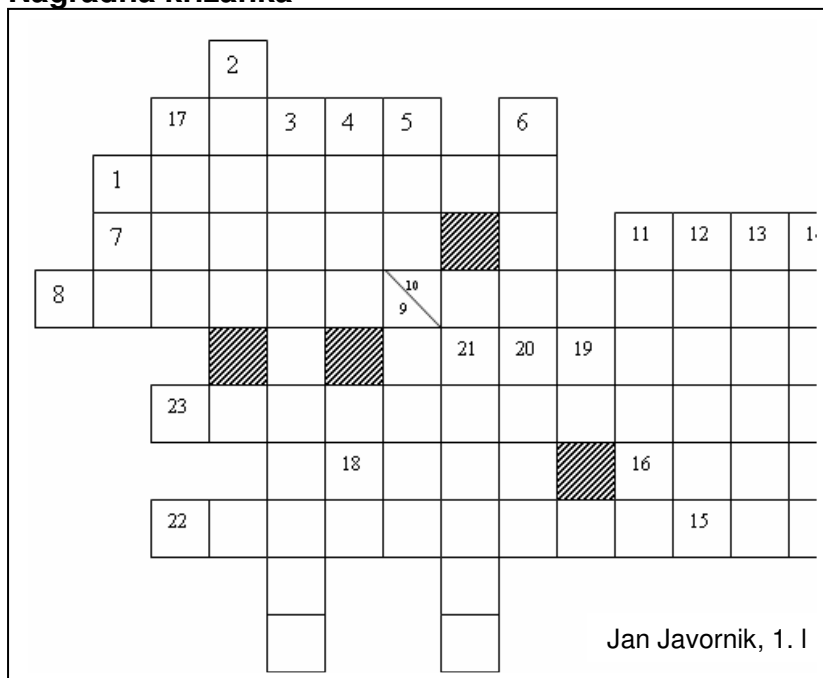
NASVETI EKONOMISTOV

ANALIZA STROŠKOV

**MATURANTSKEGA
IZLETA
V DUBROVNIKU**

Nagradna križanka

Jan Javornik, 1. I

1. področje človekovega predvsem umskega delovanja, civiliziranega vedenja, narodova dediščina ipd.; 2. škotsko glasbilo; 3. likovna umetnost, etnologija in oblikovanje z eno besedo; 4. površina, po kateri hodimo; 5. umetniška akademija; 6. črni boksar Mohamed; 7. podoba lepega; 8. zidak; 9. na fotografiji so ...; 10. avtor dela Guernica (Pablo); 11. upodobitev golega telesa; 12. gorenjska reka (teče skozi Škofjo Loko); 13. jezik iste generacije (neknjižna zvrst); 14. osemčlanski pevski zbor; 15. oblikovalsko ime za avto porsche carrera; 16. pogovorno »Ali ne?«; 17. skulptura iz kamna; 18. predor; 19. medenična kost; 20. otroški vidik dela (začetnice); 21. z besedo ali več besedami izraženo bistvo nekega predmeta ali pojava; 22. v grški mitologiji velikokrat upodobljen z trizobom; 23. slika, kip, risba samega sebe

z novimi profesorji, obsežnejšo učno snov, hkrati pa tudi nove prijatelje. Sprva je resnično neprijetno, saj se učenec znajde v popolnoma novem svetu, t. i. dijaškem svetu. Nekateri to sprejemajo kot "dolžnost", znak, da je potrebno odrasti, a meni to nikoli ni bilo pomembno. Na žalost pa srednja šola odvzame tisto, kar nam je omogočala osnovna šola: svobodo. Ob vseh teh področjih, ki jih moramo obvladovati, človek izgubi stik z resničnimi interesi in to je po mojem mnenju največji problem srednješolskega izobraževanja.

Kako pa se pripravljáš na zrelostni izpit - maturo?

Zaenkrat večjih priprav še ni bilo. Pravzaprav pravijo, da se dijak skozi vsa leta pripravlja na maturo, torej se nimamo česa bati – ali pač? (smeh) "Zrelostni" izpit bom sprejel kot le še en test, ki ga je treba opraviti, čeprav bo to najbrž težje, kot pričakujem. Vsekakor lahko silni psihični "maraton" marsikoga zlomi, dejstvo pa je, da smo že marsičesa vajeni. Pravo učenje se bo pričelo šele po novem letu, ko nam bo voda že pošteno tekla v grlo. Omenim lahko še, da sem prenehal z aktivnim igranjem rokometu in mi tako ostaja več časa za šolo, pa tudi več motivacije za učenje imam. Rezultati te odločitve se tako že kažejo v boljših ocenah. (smeh)

Dobro, zaenkrat dovolj o šoli! Ob njej se ukvarjaš še z malo prijetnejšo stvarjo – računalniki. Na kakšen način točno?

Z računalniki se ukvarjam že šest let. Sprva je šlo za spoznavanje programskih okolij in igranje iger. Postopno pa sem se bolj poglobil v svet zabavne elektronike in si kupil zmogljivejši računalnik in zvočni sistem, omislil pa se si tudi ADSL (širokopasovno povezavo), ki mi omogoča hitrejši prenos datotek iz spleta in igranje iger prek svetovne mreže. Zadnje čase pa se z računalništvom ukvarjam s popolnoma druge perspektive – pišem za računalniške revije. Skozi leta sem si nabral veliko znanja, ki pa ga je treba še močno dopolniti. Vsak dan se izpopolnujem, ko pišem dnevne novice in predstavitve strojne opreme za revijo Monitor. Pred tem pa sem pisal še za Računalniške novice.

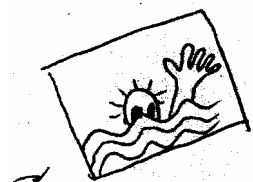
Se morda v prihodnosti vidiš v kakšnem podobnem poklicu ali imaš že drugačne načrte?

Z računalniškim novinarstvom bi se rad ukvarjal še naprej, študiral pa na tej smeri nikakor ne bom, saj v tem "poslu" velja pravilo, da se največ naučiš sam. Načrti za prihodnost so v splošnem že oblikovani. Moja želja je biti uspešen posameznik, ki bo delal tudi v dobro družbe, na kateri fakulteti pa bom nadaljeval šolanje, je še vedno velik vprašaj. Skozi vsa leta sem verjel, da bom študiral družboslovje, trenutno pa se nagibam k naravoslovju. Kaj bo moja naslednja postaja v življenju, bom odločil šele v naslednjih mesecih. V veliko podporo so mi tudi nasveti mojega ljubljene dekleta Ane.

Za konec pa morda še kakšen nasvet za vse bodoče maturante, tudi tvoje sedanje "sotrpine"?

V mojem življenju se je večkrat izkazalo, da nikoli ne smemo obupati. Če se ne trudiš, je jasno, da ti ne more uspeli. Četudi ti je neka stvar odveč, se skušaj prisiliti in doseči zadani cilj, saj se večkrat zgodi tudi, da z najmanjšo mero truda uresničiš svoje želje. Uspešnost v šoli je odvisna od vas samih! Vedeti morate, da je za vse čas, vendar morate imeti pravo mero – v nobeni stvari ne smete pretiravati. Govorim iz lastnih izkušenj, saj sem treniral roket, se ukvarjal z računalništvom, hodil po zabavah ... in mi je vseeno ostajalo zadosti časa za šolo. To niso nasveti samo za srednjo šolo, temveč tudi za naprej, saj se težavnost šol samo še povečuje. Tako boste čez 30 let lahko rekli, da ste svoje življenje izkoristili do konca in da vam ni nič ušlo iz rok.

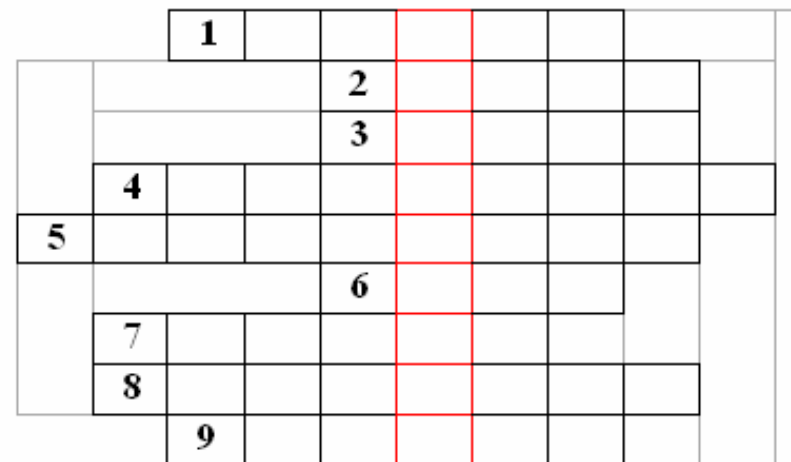
S sošolcem Sašem Vozlom se je pogovarjala Eva Bahor iz 4. a.

NA POMOČ

Spoštovana dijakinja / spoštovani dijak

Z veseljem sem sprejela povabilo mentorice šolskega glasila k sodelovanju pri novi rubriki. Ker več glav več ve, sem k sodelovanju pritegnila tudi profesorja psihologije. Skupaj bova odgovarjala na

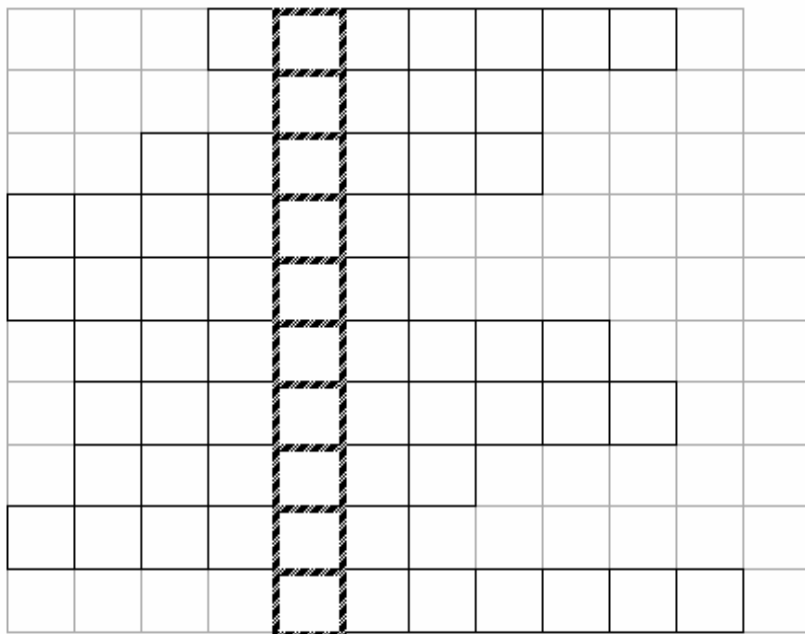

1. Stavba, v kateri so shranjeni stari predmeti; 2. Srednjeveška utrdba; 3. Stari Madžari; 4. Kraj, kjer raziskujejo arheologi; 5. Strokovnjak za odkrivanje starih predmetov; 6. Daljše časovno obdobje; 7. Prostor za shranjevanje starih listin; 8. Knjiga, v kateri so po letnicah zapisani pomembnejši dogodki (Visoška ...); 9. Srednjeveški vladar

Gregor Božič, 1. i

Kopijo rešene nagradne križanke, opremljene s svojimi podatki, prinesite do 20. januarja 2005 v učilnico 18 mentorici Iskrice. Če se želite potegovati za **nagrado**, pa hkrati s križanko prinesite še kakršenkoli članek za naslednjo številko, ki izide v marcu. Izžrebali bomo tri knjižne nagrade.

KRIŽANKE

1. PRVI INŠTRUMENT SINFONIČNEGA ORKESTRA
2. GLASBENA ČRKA
3. LJUDSKO GLASBILO (PANOVA ...)
4. GLASBENA OBLIKA (iz črk NATOAS)
5. AVSTRIJSKI SKLADATELJ
6. NEMŠKI ROMANTIČNI SKLADATELJ
7. INŠTRUMENT, NA KATREREGA JE IGRAL AVSENIK
8. ŠPANSKI PLES
9. DEL GODALNEGA INŠTRUMENTA
10. GLASBENI OKRASEK

Roko Malkoč, 1. i

vaša vprašanja. Želiva vam sicer čim manj težav, a pogum pri vprašanjih.

2 x M. G.

(Marjeta Godec, univ. dipl. psih., in
Marjan Gorišek, univ. dipl. psih.)

Draga psihologinja.

Šem 16-letna dijakinja naše šole in obiskujem 2. letnik. V šoli mi gre kar dobro, vendar bi bilo lahko še bolje. Lato me vedno muči to, da nobene stvari ne naredim tako, kot od mene pričakujejo drugi. Vse, kar se lotim, prehitro odneham in se vdam ali pa se ujexim na druge, npr. sošolce, prijatelje ali celo profesorje. Žanima me, kako naj kontroliram svoj temperament, saj mislim, da bi bila lahko tako boljša in uspešnejša. Že vnaprej hvala za odgovor.

Dark Angel

Tvoje vprašanje je zelo splošno. Predvsem iz njega ni moč razbrati, kakšen je tvoj šolski uspeh, ali si ti z njim zadovoljna in ali imajo drugi do tebe prevelika pričakovanja. Ko boš svoja pričakovanja ali pričakovanja drugih prilagodila svojim realnim zmožnostim, boš tudi manjkrat prihajala v situacije, ki sprožijo nezaželenе reakcije. Osebnost je celota duševnih, vedenjskih in telesnih značilnosti, po katerih se posameznik razlikuje od drugih. Z nekaterimi značilnostmi smo bolj, z drugimi pa žal manj zadovoljni. Osebnostne lastnosti se sicer da spreminjati, vendar ne vseh enako uspešno. Temperament

je ena od tistih osebnostnih lastnosti, ki je v veliki meri podedovana, vendar se kljub temu lahko nadzoruje oziroma se da vplivati na svoje reakcije.

Serbus!

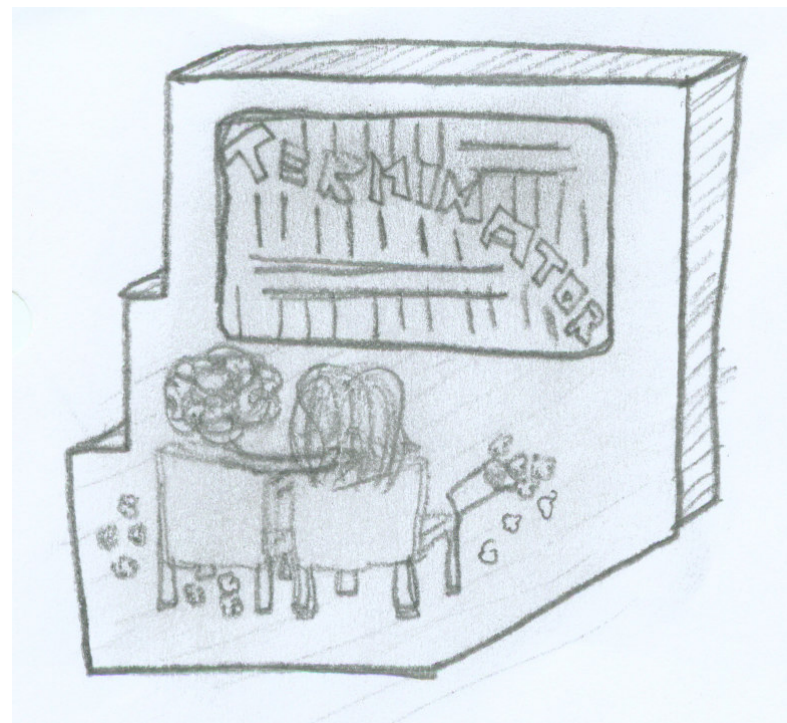
Kot vsi drugi sem tudi jaz zaljubljena in imam en kup težav s tem, kako naj uskladim šolo in fanta. Ko pridem iz šole, se moram učiti, čeprav sem raje s fantom. Včasih se zgodi, da bolj zanemarjam šolo, kar pa ni všeč staršem, zato imam probleme tudi z njimi, saj me včasih ne pustijo iti ven. Zame pa je pomembna taka zabava kot šola. Zato prosim, če mi svetujete, kaj naj storim.

Zmešanka =)

Znašla si se v tipični konfliktni situaciji. Na podobne probleme naleti večina dijakov in jih običajno uspešno reši. Težave se da rešiti s skrbnim načrtovanjem oziroma sprejetjem kompromisa med željami. Narediti moraš načrt, v katerem boš opredelila čas, ki ga potrebuješ za šolo, in čas, ki ga lahko nameniš fantu. Šola je v tem obdobju zelo pomembna in ima svoje zahteve. Z dobrim načrtovanjem in racionalno izrabo časa ti bo prav gotovo uspelo uskladiti šolske zahteve z romantičnimi srečanji s fantom in zabavo. Pomembno je, da tvoj načrt poznajo tudi starši in fant in ga spoštujejo.

FILMSKI KOTIČEK

Ker vas očitno filmi ne zanimajo in nam nobenega ne priporočate, je v tem kotički tokrat samo risba, ki čaka na vaše filmske presoje.

če smeš vzeti?
Zakaj vzameš tisto, kar ljubimo?
Zakaj nas ne pustiš na miru živeti?

Mar ni življenje lepše,
bolj polno in srečno,
če te ni?
Boš trdila,
da se ne da živeti brez tebe!?
Boš ostala z nami za vedno?
Hočeš mi povedati,
da živim in se rodim,
zato da umrem?
Mar namiguješ,
Da preveč zahtevam?
Hočeš reči,
da nimam pravice živeti!
Pa vendar imam prav.

O tebi se ne pogovarjamo,
o tebi se le v sebi sprašujemo,
mučimo se znova in znova z istimi vprašanji.
Na koncu je vseeno!

Ti uživaš,
ko se trpinčimo z vprašanji;
uživaš, ko vidiš,
da te bo znova in znova nahranila nova duša.

Pojdi in NE vračaj se!
Strah me je,
da podležem ti.
Sam morda naslednja JAZ!?

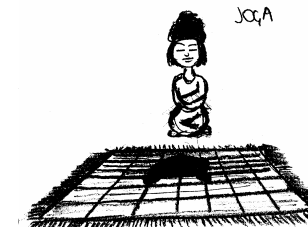
Tamara Vavtar, 2. b

SPROSTITIV

JOGA

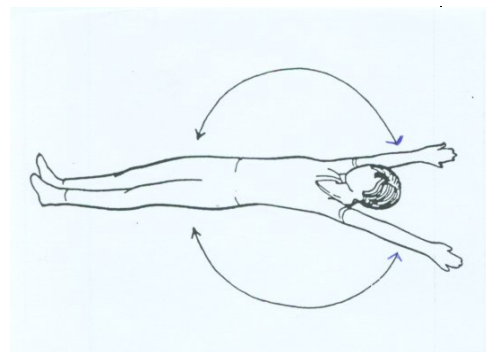
Ali želite biti zdravi? Na to vprašanje vsak izmed nas odgovori pritrdilno. Zdravje si lahko ohranimo tudi z vadbo joge. S serijo člankov bomo predstavili vaje, ki vam bodo koristile v vsakdanjem življenju.

Joga daje velik poudarek dihalnim vajam, ki preventivno delujejo protistresno, preprečujejo bolezni zgornjih dihalnih poti, alergije ter čistijo telo. Priporočamo dihanje skozi nos, ki zrak ob vdihu segreje, ovlaži ter očisti prašnih delcev.

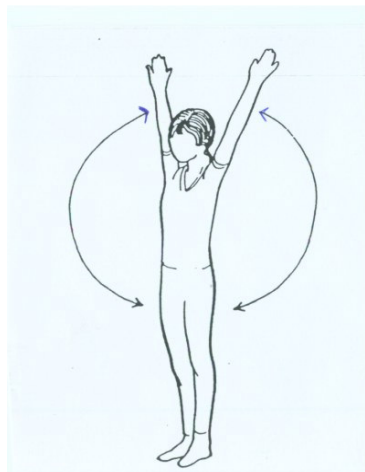
Pravilno jogijsko dihanje je tridelno. Ob vdihu najprej napolnimo trebuh, nato prsni koš, šele nazadnje ključnični del. Ob izdihu sledi obratni vrstni red; najprej spraznimo ključnični del, nato prsni koš in šele nazadnje trebuh. Ker je gram prakse več vreden kot tona teorije, si pogledjmo dve dihalni vaji.

DIHANJE V LEŽEČEM POLOŽAJU

Ležite na udobno podlago ter dihalite skozi nos. Pozornost je usmerjena na tridelno jogijsko dihanje. Ob vdihu roke pomikajte v polkrogu, dokler roke niso popolnoma iztegnjene, ob izdihu roke pomikajte po podlagi nazaj. Ponovite 4-5-krat. Dihalna vaja vas bo umirila in poglobila dihanje.

DIHANJE V STOJEČEM POLOŽAJU

Stojite vzravnano z rokami ob telesu. Pozornost usmerite na dihanje. Ob vdihu roke odročite,

dokler roke niso popolnoma iztegnjene, ob izdihu roke vrnite v začetni položaj. Ponovite 4-5-krat. Vaja vas bo napolnila s svežo energijo.

Vljudno vabljeni na krožek joga, ki bo potekal ob **četrtnih 8. šolsko uro v plesni delavnici.** Začetek 6. januarja.

Uspešno vadite!
Hari Om!

Ana Godec, univ. dipl. ekon.

ŠPORT NAS VABI

POUK ŠPORTNE VZGOJE 2. A LETOS MALO DRUGAČE

Dijakinje in dijaki 2. a vam želimo predstaviti naš pouk športne vzgoje, saj smo v letošnjem šolskem letu vključeni v raziskavo Vplivi določenih pedagoških ravnanj na motivacijo in stališča mladostnikov do športne aktivnosti ter na njihovo športno aktivnost, ki je del raziskovalnega projekta Fakultete za šport Didaktična posodobitev športne vzgoje z vidika povečanja učinkovitosti promocije zdravega življenjskega sloga mladine.

Angel

Lebdim med zvezdami -
sijem, žarim, bledim ... -
kot zvezda si želim,
da angel postala bi.

Angel nima skrbi,
ne bolečine in ne strasti.
Angel leti in zaspi
na krilih upanja, miru, ljubezni.

Želim si in vem,
da nekoč poletim -
kot galeb proti soncu
ter se v zvezdo spremenim.

Zbudim se
kot angel iz nebes,
ki varujem te.

Tamara Vavtar, 2. b

Smrt

Zakaj prideš tako tiho?
Zakaj prej ne vprašaš,

V literarno delavnico je prišlo veliko haikujev na temo ljubezni, jeseni... Poglejmo si dva zapisa, ki (spet) ne ustrezata oz. sta »približka«:

Moje srce tli.	Ko pride jesen,
Ni življenja brez ognja.	na vejah ostane
Ti imaš olje.	le nekaj listov.

Mi smo podobi združili in nastal je tale:

Skok kobilice
v vinogradu jeseni.
In kapljica soka.

Interpretacijo prepuščamo vam, dragi bralci. In vas vabimo, da obiščete literarno delavnico. Pisali bomo **kratko zgodbo**. A to je že druga zgodba ... Nasvidenje.

Prof. Majda Simonič, mentorica literarne delavnice

PISK ŽIVLJENJA

Pisk, pisk se sliši. Odmeva daleč. Zopet pisk. Prodoren zvok se razlega čez puščavo snega. Ponavljanje piskov predrami snežne živali. Z rjoenjem se pričnejo zbirati. Zakaj se zbirajo? Vse gredo v isto smer ...

V nekem prostoru - ogledalo. Bleda podoba podaja odsev. Zmršen, pijan in malce zaspan, človek v jezi razbije ogledalo. Kar naenkrat se noč pretvori v dan. Pesem se suši, pesem in pisk. Pesem se ustavi – tišina. Človeku se sliši bitje srca, doni in razbija kot sila sveta. Zaskeli v prsih. Svetla prikazen spusti se na tla. Objame človeka z lovskimi energije. Kot svila se čuti na koži. Na koži iz kamna ... Na koži človeka ...

Lucijan Ferbežar, 3. c

Projekt in raziskavo podpira Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport.

Pomembna naloga staršev, šole in športne vzgoje je, da bi nam dijakom, učencem in vsem otrokom privzgojili zdrav način življenja brez drog, alkohola in neustreznega vedenja, da bi vzljubili športne aktivnosti v naravi in se znali sprostiti, npr. ob teku v naravi in ne v kakšnem zakajenem prostoru s kozarcem v roki. Zato smo dijaki in dijakinje 2. a v jesenskem času pretekli kar nekaj kilometrov okoli šole, na igrišču in v gozdu ter po drugih poteh v bližnji okolici naše šole. Pred in po vsaki športni aktivnosti smo si izmerili tudi srčni utrip. Dekleta imamo tudi tako "srečo", da smo za spremljanje srčnega utripa med športno aktivnostjo dobile monitorje srčnega utripa. To je ročni uri podobna naprava ter sintetični pas (oddajnik), ki ga namestimo v višino srca okoli prsnega koša. V začetku, ker nismo bile navajene, so nas pasovi in ure motili, vendar je njihova uporabnost neprecenljiva. S pomočjo monitorjev srčnega utripa namreč lahko analiziramo, načrtujemo in spremljamo športno vadbo (s pomočjo prenosa podatkov iz monitorjev na računalnik je mogoč grafičen izpis spreminjanja srčnega utripa med športno vadbo).

Z monitorji srčnega utripa pa smo doživele že veliko smešnih situacij. Zelo presenetljivo je bilo, ko je npr. monitor srčnega utripa na uri izpisal vrednost 220 srčnih utripov na minuto v mirovanju, med naporno vadbo pa 0 utripov na minuto. Seveda v tem primeru ni šlo za pravi srčni utrip, ampak za manjšo tehnično napako monitorja srčnega utripa. Na podlagi izmerjenih vrednosti srčnega utripa v mirovanju in maksimalnega srčnega utripa sta nam učitelja športne vzgoje Petra Marcina in Simon Bregar naredila individualni načrt vadbe. Naša najtežja domača naloga je bila, ko smo si morali zjutraj, preden smo prilezli iz postelje, izmeriti srčni utrip v mirovanju. Seveda je bilo s tem veliko problemov. Če si se zvečer trdno odločil, da si boš zjutraj izmeril srčni utrip, se je zjutraj zagotovo pripetil kakšen neprijeten dogodek, npr. da je budilka preglasno ali prepozno odpela svoj napev ali pa je v sobo pritekel najmlajši član družine in začel vpiti, da si zamudil pouk, ali pa si enostavno pozabil. Učitelja sta že pošteno zmajevala z glavo, saj smo k uram zopet in zopet prihajali z novimi izgovori, zakaj si nismo izmerili srčnega utripa v mirovanju.

Pri športni vzgoji pa ni pomembna le vzdržljivost in moč naših mišic, ampak tudi stališča do športne aktivnosti, motivacija za športno aktivnost in poznavanje pomena športne aktivnosti za zdravje. V začetku šolskega leta smo v ta namen že reševali anketne vprašalnike in jih bomo tudi konec šolskega leta, strokovnjaki pa bodo iz analize anketnih vprašalnikov in naših motoričnih sposobnosti skušali ugotovili, kako drugačen način športne vzgoje vpliva na stališča in motivacijo za športno aktivnost, na poznavanje

pomena športne aktivnosti za zdrav način življenja ter na našo športno aktivnost v prostem času.

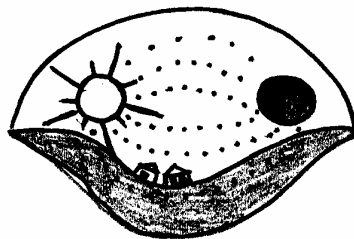
Dijaki in dijakinje 2. a smo prepričani, da je tak način športne vzgoje dober, saj so ure polne smeha, zabave, prijetnega druženja s sošolci in sošolkami, hkrati pa do dobra razgibamo naše okončine in si širimo znanje o pomenu športne aktivnosti.

Lea & Jože iz 2. a

ZGODILO SE JE

STOP dijaška STOP

STOP prva uradna seja dijaške skupnosti je bila 13.9. 2004 **STOP** mentorica je prof. Dragica Šteh **STOP** izvolili smo predstavnico dijaške skupnosti Ireno Kalar iz 3.b, ki ji je imenovanje prineslo pomembno vlogo v svetu šole, saj zastopa vse dijake naše šole ter naše želje in predloge posreduje ostalim članom sveta šole **STOP** v novem šolskem letu ste svoj legalizirani prostor dobili kadihci **STOP** dijaška pa je enoglasno sprejela predlog, da za red in čistočo v kadihni ambulanti skrbite dežurni kadihci iz posameznih razredov **STOP** v bližini vhoda na vašo teraso biva tudi uradni pravilnik, ki pojasnjuje splošne higienske standarde na tem prostoru **STOP** v primeru, da vodstvo izve za ponavljajoče se kršitve zlatih pravil, ki ste si jih dijaki-kadihci postavili sami, bo sledil takojšnji ukrep pedagoškega kadra **STOP** ukinitve terase **STOP** za katero pa so poznavalci tamkajšnjih razmer

smo bili povabljeni na natečaj za najboljši haiku, ki ga organizira Gimnazija Vič. To ni bilo nič kaj lahko delo, saj vsak haiku še ni res pravi, dober haiku. Dijaki so prinašali vse mogoče. Samo da je zapis imel tri verze in približno sedemnajst zlogov, pa so že v njem videli haiku. In kaj je haiku? Tu bom samo nakazala problem, po rešitev pridite v literarno delavnico. (Vir: Saračević, E: **Haiku – doživljaj in zapis**, Slovenščina v šoli, št. 2/3, 2003.)

Haiku je zapis samospoznanja; zapis na-govora stvari, dogodkov, občutkov ... Amalietti pravi: «Haiku pesem s kar najmanj besedami pove največ.» In »Haiku pesem zahteva, da bralec postane pesnik.« Za dober haiku je potrebno lastno doživetje in spoznanje nečesa oziroma zavedanje doživetja in primeren zapis. Tako se haikuju pozna, ali je nastal na podlagi lastnega doživljanja ali je le plod miselnih naporov.

Temeljni elementi (dobrega) haikuja so: 5-7-5 zlogov (zgornja meja 21, spodnja ni omejena), ali kratko, dolgo, kratko; v prvi vrstici izraz za letni čas, nato premor, sledi haiku trenutek. Zelo pomemben za podoživljanje haikuja je premor ali zareza. Ta na nek način ustvari praznino, v kateri podobe dobijo nov smisel.

Oglejmo si primer haikuja, ki ni najboljši, in njegovo (boljšo) različico:

Sonce in veter		Veter spomladi
v nas se nekaj zasveti	in različica:	strašno se zibljem
ново upanje		vendar stojim

(Gašper Potokar, 3. a)

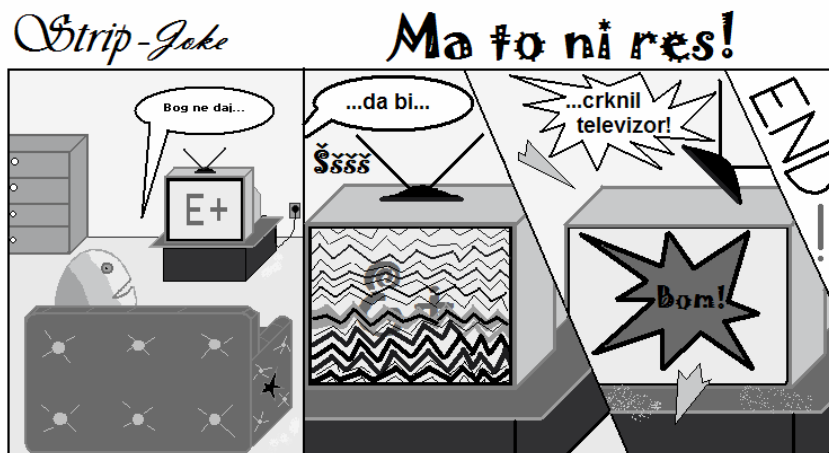
Zakaj je drugi boljši? Dober haiku prepušča interpretacijo bralcu, a vendar: prvi verz uvede bralca v dogajanje (letni čas, njegova značilnost), drugi in tretji verz ne opisujeta, ampak le predstavita doživljaj, brez olepšavanja in pretiravanja. Jedrnatost je zelo pomembna. Pesnik ne pove vsega. V drugem haikuju se zapisovalec potopi, zlije v okolje, doživlja sebe in svet (»začuti«), govori o realnih stvareh in nakaže sporočilo s pomočjo podobe: spomladi je res pogosto vetrovno, da se res lahko zelo ziblješ in ponavadi tudi obdržiš pokonci. A sporočilo te podobe je lahko tudi tako: spomladi me bolj kot v drugih »časih« »meče« in »zanaša« na stranpota, a vedno zmagam (obdržim pravo mero...).

obiščite Mikene in se sami prepričajte o navedenih trditvah. Upam, da vas bodo zanimala in navdušile tako kot mene. Če pa vas ne bodo, se boste vseeno

lahko pohvalili z dejstvom, da ste obiskali zibelko civilizacije - Mikene.

Marko G., 4. c

STRIP

Rok Groznik, 1. e

IZ LITERARNE DELAVNICE

NE K' R NEKI – HAIKU!

V literarni delavnici smo se odločili, da se preizkusimo v pisanju haikujev. Tudi zato, ker

zaposili, da potrebuje streho, klopi, koše za smeti, pepelnike,...da bo bivanje tam prijetnejše **STOP** na naslednjih sestankih smo se razredni predstavniki pritoževali nad jedilnico, kjer se je v času hladnih malic odvijal pravi boj, kje bo kdo sedel, seveda jih je več kot polovica pristala na tleh **STOP** kot ste lahko opazili pa je bil problem hitro rešen, kajti vsak ima danes v času hladne in tople malice svoj prostor, kjer lahko v miru obeduje **STOP** vendar nekateri še vedno raje pomalicajo na stopnicah ali pri garderobah, kjer je po njihovem mnenju očitno bolj udobno **STOP** pritožbe so deževale tudi čez odmora za malico, saj naj bi bila prekratka **STOP** vendar, če jih podaljšamo se bodo tudi naše zadnje ure nedvomno končale kasneje **STOP** če si dober poznavalec EU, lahko sodeluješ tudi na likovnem ali literarnem natečaju evro šole ali pa rešiš internetni evro kviz, ki se nahaja na www.dijaška.org, na tej strani pa najdeš tudi vsa podrobna navodila za esej oz. likovni izdelek, ki bi ga želel izdelati na temo EU **STOP** nagrada je zelo privlačna, namreč če boš uspešen, lahko potuješ v Evropski parlament v Strasbourg **STOP** v prihodnje ne pozabi sodelovati z dijaško, svoje predloge lahko zaupaš predstavniku razreda, ki dijaško obiskuje, lahko pa tudi anonimno napišeš svoje kakršnekoli želje in jih spustiš v zato namenjeno škatlo **STOP** ne pozabi pa tudi pisati za tvoje, moje in naše ISKRICE, vsak tvoj članek bo uredništvo z veseljem sprejelo **STOP** pa brez zamere **STOP** ☺ B. C.

MATURA JE USPELA

SPLOŠNO MATURO je v spomladanskem roku opravljalo 71 dijakov in jo je opravilo 67, tj. 94,3 %. Tudi 5 občanov jo je opravljalo, ti pa so bili 50-odstotno uspešni. Maturitetno spričevalo s pohvalo je dosegla **Ajda Erjavec**.

V jesenskem roku sta k celotni maturi pristopila še dva dijaka in jo opravila, eden pa popravni izpit. Tako so od vseh gimnazijskih maturantov te generacije brez mature le še štirje, in sicer morajo trije še opraviti 4. letnik.

POKLICNO MATURO je v spomladanskem roku opravljalo 79 kandidatov. Uspešnih je bilo 76, to je 96,2 %. 3 kandidati so bili

neuspešni. Vsi trije so imeli popravni izpit iz gospodarskega poslovanja.

Na poklicni maturi je bilo možnih 23 točk. Največ točk na naši šoli je dosegel dijak 2. g oddelka **Boštjan Kastelic**, in sicer 22 točk. Septembra je v Portorožu prejel spričevalo s pohvalo.

V jesenskem roku je poklicno maturo opravljalo 10 kandidatov. Uspešnih je bilo 7, to je 70 %.

Poklicno maturo v šolskem letu 2003/2004 je skupno opravljalo 85 kandidatov, in sicer 82 uspešno (to je 96,5 %) in 3 neuspešno (imajo po 1 popravni izpit). 2 kandidata k poklicni maturi nista pristopila, ker še nista zaključila zadnjega letnika izobraževanja.

KO VOLILEC VOLIT GRE

»Pozor! Išče se volilec!« Še ne veste, za kaj gre? Za volitve vendar! Če ste to ugotovili po prvem stavku, lahko nadaljujete, drugače pa vam dobronamerno odsvetujem nadaljevanje branje tega skropucala (IQ pod 34 in sedma sila – no no no!)

Torej, volitve. Pri tej zadevi so najpomembnejši volilci. Vsaka štiri leta se začne nova sezona lova nanje in zaradi vsiljive propagande je ta lov vedno bolj podoben barbarski gonji! In kot ima zelena bratovščina svoj bodoči plen klasificiran, lahko tudi mi klasificiramo volilce.

V skupini številka ena se nahaja propagandni plen, starejši od 55 let. Saj veste, na koga ciljamo? Na t. i. sive panterje. Ti po dolgih letih odmerjanja glasov svojim favoritom še vedno čakajo na popravljen socialen status in usklajene pokojnine, vsega tega, žalibog OD NIKODER!

Sledi drugi razred – delavska populacija. Ko se vsi zgarani in pregarani zgnejo na volišča, jim po glavi roji – podobno kot sivi gardi – ureditev socialnih vprašanj. In ne boste verjeli? Tudi tu ni uresničitev OD NIKODER! Če ne zamujajo strankarski avtobusi, pa zamujajo večje plače in boljši sistem zdravstvenega zavarovanja!

In to je bilo meni najlepše – brezskrben oddih v družbi sošolcev in prijateljev.

Gregor, 4. d

IZLET KOT EN SAM UTRINEK

Za vedno mi bo v srcu ostal ogled Aten, glavnega mesta Grčije. S svojo raznolikostjo so privlačne za vse vrste turistov. Mnogi si pridejo ogledat zanimivosti, kot so na primer svetišča, ostanki grškega mesta, olimpijski stadion ... Petmilijonsko mesto pa turista pritegne tudi v svoj vsakdanji tok življenja, ki je zaradi nacionalne, verske, politične raznolikosti zelo pester. Na vsakem koraku te pričakujejo prijazni trgovci, ki ti želijo prodati najrazličnejšo šaro, kot tudi različne ponaredke. Pa vendar mi je bilo všeč.

No, drugi vidik pa je naše družabno življenje. S sošolci, prijatelji pa tudi z do tedaj nepoznanimi vrstniki sem poglobil naš odnos. Mislim, da je bil maturantski izlet en sam utrinek, ki mi bo za vedno ostal v najlepšem spominu. Zdi se mi, da so to bile le sanje, a lepi spomini, fotografije ni toplejši odnos med vsemi nami mi daje vedeti, da je bilo vse to resnično ni nepozabno!

David, 4. c

KIKLOPSKI ZIDOVI

Kiklopski zidovi se nahajajo v Mikenah in so čuvaji krožnih grobišč. In zakaj se mi zdijo impresivni? Mogoče zaradi imena, ki odraža mističnost, ki ju iščem na vsakem svojem koraku. Ali pa je to dejstvo, da so ti zidovi sestavljeni iz ogromnih kosov kamenja, ki jih je človeška roka le stežka sestavila? Legenda pravi, da so te zidove postavili Kiklopi, otroci boga morja Pozejdona. Za temi

zidovi sej bi bili pokopani junaki, ki so bili v preteklosti zelo čaščeni in ob smrti so jim v grobove položili cele zaklade kot znak priznanja. Odkritih je bilo 12 okostij morebitnih junakov. Še ena znamenitost pa je vhod, ki ji okrašen s podobama dveh skrinj, vklesanih v kamen. To je znak, da vstopamo v veličasten, spoštovan kraj, ki ga ne smemo oskruniti z neprimernim vedenjem. Če imate možnost,

POLOMLJENA POSTELJA

Na izletu se je dogajalo veliko nepozabnih stvari, vendar nekateri ne bomo pozabili postelje, ki je bila v naši sobi. Bila je nekaj posebnega, saj se je že ob najnežnejšem dotiku sesedla. Ko smo končno uspeli

postaviti letvice na svoje mesto, smo si oddahnili, če so zdržale vzmetnico. Če smo imeli srečo, smo je sestavili samo petkrat na dan.

Maja, 4. d

PROSTO POPOLDNE

Prihod v Dubrovnik in potem popoldansko žuranje na plaži, ki se je nadaljevalo pozno v noč, sta mi ostala v »najlepšem« spominu. Po nastanitvi v hotelu smo imeli prosto popoldne in izkoristili smo ga za kopanje, igre v morju, ležanje na pomolu in seveda tudi »tunkanje« profesorja. Energije torej ni nikomur primanjkovalo. V večernih urah smo se zopet

odpravili proti obali, kjer pa so nekateri uživali v kopanju s spodnjim perilom in brez sramu pokazali tudi zadnjo plat za foto album, ostali so oponašali Kolumbove pionirčke ali pa se osvežili s »sparjeno brozgo«, ki pa je nekaterim močno ostala v (bolečem) spominu.

Tina, 4. d

Po mojem mnenju vsak dijak, ki piše o tem, kako čudovito in najlepše v celotnem maturantskem izletu je bilo dubrovniško obzidje, otok Lokrum ali celo srednjeveška lekarna, ki smo jo obiskali, naklada. Seveda je mesto Dubrovnik zelo lepo in polno znamenitosti, tudi otok Lokrum, poraščen z bujnim rastlinjem in palmami ... Pa vendarle so v lepem spominu večine dijakov ostali zabava, plaže, kopanje in hočeš-nočeš, tudi kakšen vrček piva. Mogoče profesorji pričakujejo, da so na nas največji vtis res naredile vse obiskane znamenitosti, ampak vendarle smo najstniki, željni zabave in ne tako zelo zgodovinskih muzejev. Za to je še čas, za zabavo v najstniških letih pa ga ni na pretek. Izlet je uspel, problemov ni bilo, zabavali smo se.

Plen številka tri so novovolilci, ki vsaka štiri leta krožijo z očmi, ko se morajo odločati za nove veljake. Žalibog, kolegi, kar pomnite čase, ko še niste imeli volilne pravice. Ne bo jih nazaj!

Zadnja skupina pa smo tisti, ki lahko volimo le predsednike razreda – torej nimajo še pravice dvigniti glasu za dobrobit ljudstva, se pa prav nesramno režijo svojim bratom in sestram, novopečenim volilcem, še posebej, ko le-ti začnejo izvajati svojo staroslavno disciplino.

Po končanem predalčkanju se začenja lov! Spoštovani nekandidat, naj se reši, kdor se more, kakor ve in kakor zna! Strankarski avtobusi so na poti in politiki so željni glasov!

Grega Kašič, 2. b

NEKATERI SO ZA LOGIKO

Na šolskem izbirnem tekmovanju v logiki jih je bilo natanko ducat. Na tekmovanje jih je pripravljala mentor prof. Matko Peteh. Tisti najboljši, najbolj logično pronicljivi in najbolj navdušeni nad logičnimi zankami so se udeležili

državnega tekmovanja, ki je bilo 20. 11. 2004 v Ljubljani. Držali smo pesti za Ano Prebando iz 1. i, Kajo Bahor iz 2. i, Majo Radoš in Tonija Mestnik iz 3. a ter Miho Hrovata iz 4. a. Čestitamo dobitnikoma zlatih priznanj – Ani Prebando in Mihi Hrovatu!

Z LIKOVNIM KROŽKOM SMO JESENI OKRASILI ŠOLO Z BUČAMI

zaspanih obrazov in tišine. Zaslišale so se slovenske pesmi. Cel avtobus je bučal vse do hotela, pa tudi potem smo prepevali »SLOVENIJA!

SLOVENIJA!« (Čeprav se je nabralo že nekaj Hrvatov, željnih pretepa.)

Marko, 4. d

NOČNO KOPANJE

Bilo je štiri zjutraj, ko smo se dijaki 4. d in f razvrstili v skupino, kdo bo šel na nočno plavanje in kdo ne. Hodili smo iz sobe v sobo potihem, da nas ne bi profesorji slišali, nekateri so hodili celo čez balkone ☺ in zbirali informacije. Najprej nas je bilo veliko za nočno kopanje, potem smo šli samo štirje fantje in nekaj najpogumnejših deklet.

bilo zastoj tveganje, smo se fantje na hitro pognali v hladno vodo. Vsi smo se tresli in začeli plavati proti oznaki, do koder se lahko plava. Ko smo že mislili, da ne bo nobene punce, smo videli pogumnico, ki je plavala k nam. Vse nas je zeblo, vendar se nismo vdali in iskali območja, kjer je bila topla voda. Vsi prezeblji smo se še slikali in že zavijali v brisače.

Ko smo prispeli do pomola, smo ugotovili, da ni bil ravno pravi čas za kopanje, vendar, da ne bi

Sašo, 4. f

OBISK ČRNE GORE

Zanimivo je, da tam večina ljudi sploh nima registriranih avtomobilov in da jim tudi policaji nič ne morejo, saj tudi oni niso veliko boljši. Druga zanimivost je bila to, da sta dva moška kar v središču mesta žagala drva. To se mi je zdelo enako, kot da bi kdo v

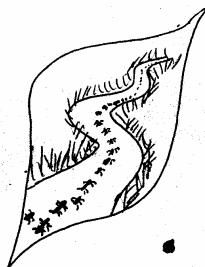
Ljubljani pri Prešernovem spomeniku pripravljala drva za zimo. Drugače pa so Črnogorci zelo prijazni in gostoljubni ljudje, kar mi je najbolj ostalo v spominu, in če bom le imela priložnost, se bom tja vrnila na daljši oddih.

Milena, 4. f

POTEPALI SMO SE

NAJ UTRINEK Z MATURANTSKIH IZLETOV

Morje in sonce, skalnat otok Lokrum,
skrivnostni otoček, obsijan s soncem ...
Biser sredi Dalmacije,
oblit z zelenomodrimi valovi!
Hodim, hodim ...
Kot da sanjam sredi paradiža!
Vsak delček, ki ga gledam,
bi prišla kot diamant
in ga odnesla v svojo deželo.
Sedim na skalah in strmim v širno morje ...
Poslušam pesem valov.

Maja, 4. f

DRUŽENJE

Ko smo prišli z ogleda Dubrovnika se je zgodil dogodek, ki se ga bom vedno spominjala. Imeli smo svojih nekaj uric in zato smo s sošolkami šle na plažo, kjer smo se nepopisno zabavale. V vodi je bilo polo smeha. Ko smo se skobacale iz morja, smo se še fotografirale za spomin. Vzele smo brisače in se napotile v bližnji lokal na

veliko ledeno kavo s smetano. Prišli so še sošolci in potem smo kartali do večera. Ampak najbolj od vsega tega pa je bilo to, da sem navezala nove prijateljske stike s sošolkami, s katerimi se do sedaj nisem družila.

Katarina, 4. d

SLADKA ZMAGA

Ponoči smo se vračali iz Dubrovnika v sobe, vsi

z dolgočaseni in zaspani, ko se je zaslíšal glas: »SLOVENIJA JE ZMAGALA 3:0 PROTI MOLDAVIJI!« Na avtobusu se je vzdušje razvnelo, nič več

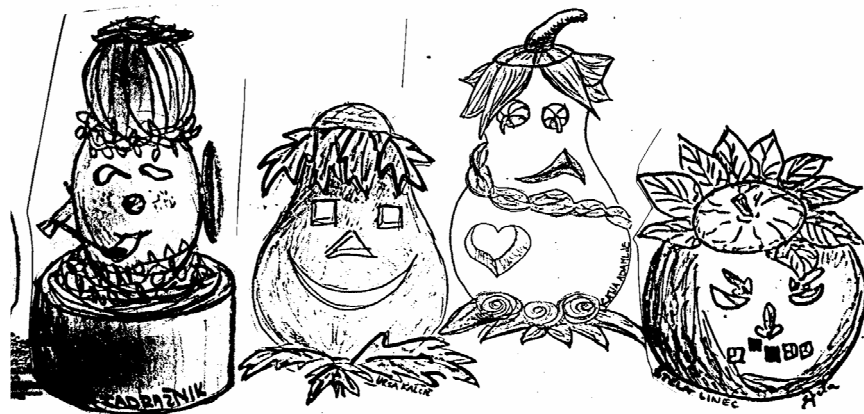
PLANINSKI ŠPORTNI DAN 4. LETNIKOV 13. 10. 2004 – POHOD NA NANOS

Prvič v delovnem tednu smo četrtošolci vstali brez budilke in se nasmejanih lic odpravili na zahteven alpinistični podvig na Primorsko. (Gradišče se pač ne more primerjati z Nanosom!)

Takoj, ko smo izstopili iz avtobusa, nas je presenetila močna burja, ki nam je mršila lase skoraj s svetlobno hitrostjo. (150 km/h pa res!) Še sreča, da so nam skrbne mamice že prejšnji dan pripravile potrebno »opremo« za tak podvig. Za vse pozabljivce pa so v svojih nahrbtnikih našli kaj tudi naši na vse pripravljeni profesorji. In smo šli! Z vso vnemo smo se zagrizli v hrib – pokonci so nas držale le misli na vitko linijo, ki bi morda bila rezultat takega truda. Vendar pa nam je vse sanje o

manekenski karieri odpihnili premočna burja, ki nas je poslala nazaj v dolino in na realna tla. Tako so nas morali profesorji pri teku v dolino tokrat skoraj zadrževati, na avtobusu pa so lahko občudovali potencialne kandidate za najnovejši punk band. Trivremenski Taft – preteklost! Burja na Nanosu – ker se cenimo! In še nasvet: Nanos je sicer čudovit, a morda se ga lotite v malo lepšem vremenu.

Eva, Špela in Ines iz 4. a

IMETI RAJ NA ZEMLJI?

Gimnazijci iz 4. razredov imamo popoldanski abonma v Šentjakobskem gledališču. V znanstvenofantastični drami R.U.R. so nam z odličnimi kostumi in masko prikazali zmago robotov nad ljudmi, ko si ti ustvarjajo raj na zemlji.

LJUBEZEN CVETI

Na šoli imamo veliko različnih parčkov. Nekateri ostajajo skriti, drugi pa si ljubezen vdano izkazujejo kar na šolskih hodnikih.

Vsak si izbere kak »odmaknjen kotiček«, kjer se stiskajo in poljubljajo ter za nekaj kratkih trenutkov pozabijo na svet okrog sebe. Takoj, ko zazvoni šolski zvonec, odhitijo iz razreda proti svojemu prostorčku in nekateri v svoji zaljubljenosti sploh ne opazijo, da so si izbrali ravno križišče vseh možnih hodnikov, ki ga mora prečkati cela truma dijakov, če želijo priti v svoje razrede. Nemalokrat nastane zastoj, sredi katerega stoji nič hudega sluteči parček in poskuša kar najbolje izkoristiti kratke minute odmora v dvoje.

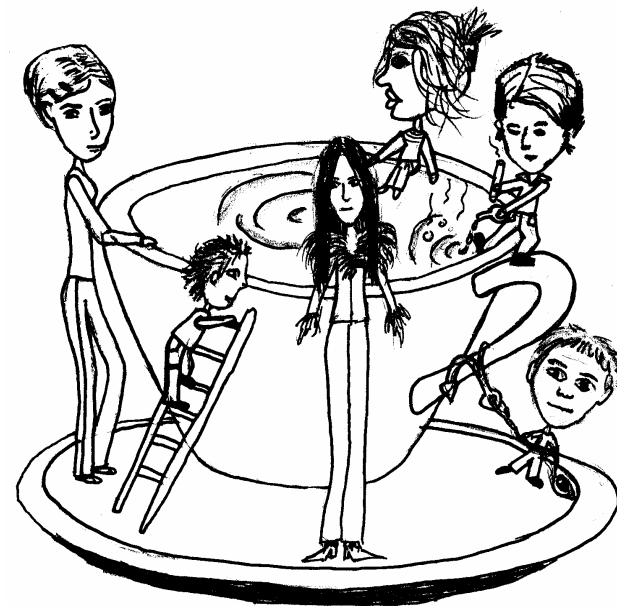
Tako zaljubljenici hote ali nehot postanejo tarča opazovanja in opravljanja včasih škodoželjnih, včasih zasmehujočih pa tudi občudujočih dijakov. Ti budno spremljajo njihovo ljubezensko življenje, ugotavljajo primernost ali neprimernost fanta za dekle (in seveda obratno) ter

napovedujejo njuno prihodnost. To so vedno najzanimivejše novice, vredne vsake pozornosti in zanimanja!

Nekateri parčki se mesece in mesece ljubimkajo na istih mestih in nekateri vogali bi bili kar čudni, če jih ne bi zagledali tam vsakič, ko si ozremo v tisto smer. Drugi »prehodni parčki« pa že po nekaj tednih ali celo manj zaključijo svojo romanco.

Nihče ne ve, koliko ljubezenskih zgodb poznajo stene šolskih hodnikov, koliko lepих besed, zašepetanih v uho so že slišale. Toda skrivnosti prvih ljubezni bodo obdržale zase in bodo tihe priče novim in novim zaljubljenim generacijam.

Tjaša, 3. b

PREPOZNAJTE JIH

ALI SO VSI PREDMETI ENAKO POMEMBNI?

Bilo je moje prvo šolsko leto na novi šoli. Dobili smo veliko predmetov in čisto vsi so bili za oceno, tudi telovadba in na žalost likovni pouk. Za vse predmete se je bilo treba učiti in to smo še nekako vemo, a za telovadbo in likovni smo si mislili, da bomo bolj na »izi«. Seveda je vsakemu jasno, da likovni ni in ne more biti enako pomemben kot na primer matematika, vendar ti prav tako lahko pokvari poletne počitnice in na žalost tudi končni uspeh. Vse to pa pišem iz izkušenj, ker sem imel popravnca iz likovnega.

Naše likovne ure so bile polne raznovrstnih dejavnosti. Profesorica je razlagala svojo učno snov in občasno koga poslala iz razreda. Disciplina ni bila strašna, saj je bil skoraj cel razred zatopljen v svoje »delo«. Risbe smo vsi narisali za pozitivno in tudi spraševanje je dobro potekalo. Prvi problem je predstavila prva kontrolna naloga, pri kateri je bilo kar nekaj cvekov. Vendar to smo ponavljali toliko časa, dokler nismo vsi znali za zadostno. Največji problem pa so predstavljali zvezki na koncu leta. Ker je profesorica vse leto delila liste z učno snovjo, je iz nekega neznanega razloga pričakovala, da jih bomo imeli v zvezkih, ki pa

bodo brezhibno urejeni. Toda vedno se najde kakšen sonček, ki ne dela vsega po navodilih. Res je da je dala za zvezke več priložnosti, vendar likovni smo vsi podcenjevali in zato se je zgodila tragedija. Profesorica mi je jo po pregledu zvezka zaupala, da imam popravnca. Sledilo je začudenje in spraševanje, kako je to možno, vendar profesorica je postala imuna na vse. Doma je sledil prepir in posmeh staršev ter med počitnicami učenje. Potem pa je napočil moj prvi popravni izpit. Prišel sem z zvezkom. Profesorica me je poklicala pred komisijo, mi dala vprašanja in dvajset minut časa za njihovo rešitev. Prvih deset minut je potekalo počasi, ker nisem imel blage veze, potem pa sem ugotovil, da lahko uporabljam zvezek. Časa je bilo premalo za vsa vprašanja in treba je bilo improvizirati. Sledilo je zagovarjanje. Ugotovil sem, da druga dva člana žirije tudi nista najbolj razumela vsega in zato sem se delal bolj samozavestnega. Kmalu sem zvedel, da sem dobil trojko. Moja izkušnja bo komu gotovo pomagala, da mu ne bo treba istega ugotoviti na težji način. Na moj način.

Žan Vulikič, 2. c

ŠOLSKE ŠPORTNE NOVICE

Dijaki in dijakinje naše šole so se jeseni udeležili treh področnih šolskih športnih tekmovanj na območju Dolenjske. Nekateri so dosegli zelo opazen uspeh.

Konec septembra so se dijakinje in dijaki naše šole udeležili ekipnega tekmovanja v atletiki v Novem mestu. Oboji so ekipno dosegli 5. mesto med 9 oz. 7 ekipami. Med posamezniki je najboljši rezultat dosegel Martin Sever iz 3. b, ki je bil 2. v skoku v višino. Preskočil je odličnih 180 cm. Prav tako je bil odličen v skoku v višino tudi Blaž Marinčič iz 1. b, ki je bil tretji.

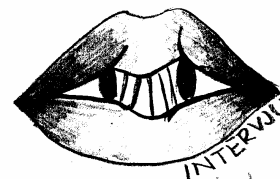
Dijaki naše šole so se nato 28. 10. 2004 v Krškem udeležili tekmovanja v malem nogometu in med 10 ekipami zasedli 5. mesto. V predtekmovalni skupini so bili celo prvi, nato pa v izločilni tekmi za polfinale izgubili z ekipo iz Brežic z 0: 1. Cela ekipa je igrala dobro, prav posebno pohvalo pa zasluži kapetan Jure Erjavec iz 1. g. Dobro so igrali še Sašo Kuhelj iz 2. c, Franci Kadunc iz 3. d, Anže Petan iz 3. e, Aleksander Polak iz 4. a, Tilen Jenko iz 1. c, David Mišmaš iz 1. g, Marko Noč iz 3. c in Toni Duša iz 1. g.

Še bolje pa so se odrezale naše nogometašice. V Črnomlju so 24. novembra na dolenjskem prvenstvu srednjih šol v malem nogometu dosegli izvrstno 2.

mesto in se s tem dosežkom uvrstile v nadaljnje tekmovanje - med 16 najboljših ekip v Sloveniji. Poleg tega je kapetanka ekipe Andreja Rus iz 4. d oddelka postala tudi najboljša strelka turnirja. Poleg nje so odlično igrale še: Karmen Fortuna iz 3. c, Špela Gnidovec iz 1. f, , Anja Lekan iz 3. f, Maja Medved iz 2. f, Eva Pajk iz 3. i ter štiri dekleta iz 2. i: Erika Lekan, Maja Strnad, Nastja Rošelj in Brigita Primc.

Poleg tega pa vse naše dijake in dijakinje vabimo, da se udeležujete športnih dejavnosti, ki potekajo v okviru Šolskega športnega društva Josip Jurčič. Ob ponedeljkih 7. uro se lahko udeležite **nogometnega krožka za fante in fitnes vadbe**, ob torkih 8. in 9. uro **plesa in tenisa**, ob sredah 7. in 8. uro je **samoobramba**, ob četrtnih 8. uro pa pridite k **nogometu za dekleta in fitnes vadbi**, 9. uro pa k **tenisu**, ob petkih 8. in 9. uro k **odbojki in badmintonu**. Poleg tega ste lepo vabljeni, da se ob petkih zvečer od 18.00 do 19.30 **rekreirate** v šolski telovadnici. Možno je igrati košarko, odbojko, badminton in namizni tenis.

JEZIKOVNI KOTIČEK

Vsi smo govoreči in pišoči, zato želim iz izkušenj svetovati nekaj jezikovnih drobcev, da načrtno odpravljamo ponavljajoče se napake.

Kako naglasiti?

NE Ójdip – PRAV Ojdíp, NE Ahil – PRAV Ahíl, NE Ódisej – PRAV Odisej , NE Portugalska – PRAV Portugalska, NE Nízozemska – PRAV Nizozemska, NE Norveška – PRAV Norveška, NE Ukrajina – PRAV Ukrajína, NE Valentin – PRAV Valentín, NE Kersnik – PRAV Kersník, NE aneks – PRAV aneks, NE bínom – PRAV binom, NE obračun – PRAV obračun, NE sporazum – PRAV sporazum

Za govorce, ki želijo napredovati v knjižnem izgovoru, predlagam najnovejši priročnik z zgoščenko (je že v šolski knjižnici!) **Slovenska zborna izreka**, avtorici sta Cvetka Šeruga Prek in Emica Antončič.

Kaj je bolje: menager ali menedžer?

Ker je ta prevzeta beseda že zelo uveljavljena, se po pravilu o prevzemanju občnih imen zahteva, da se prilagaja pravilom slovenskega jezika, in sicer v izgovoru, **zapisu** in pregibanju. Torej je v Slovenskem pravopisu (2001) v slovarskem sestavku zapisana kot sposojenka – menedžer, menedžment, menedžerski. Saj vemo, da je enako tudi s pico, kokakolo, izjema so samo glasbeni izrazi (adagio) in avtomobilске znamke (hyundai). Vsak dvom pojasni pogled v SP, kjer pa so zapisana tudi lastna imena (in njihov izgovor).

V jezikovnem kotičku pričakujem vaša vprašanja glede jezika in mnenja o aktualnih vprašanjih.

Breda Kramar, prof.

vidim možnost za pridobitev določenih izkušenj ter okrepitev osebnostne čvrstosti. Sem mlado dekle, ki še poskušam najti namen svojega življenja. Zakaj namen? Verjamem, da nisem prepuščena sama sebi ter odvisna od lastnih odločitev, kot to misli Meursault, ki mu svoboda pomeni enkratno ter na trenutke tragično razsežnost. V življenju ne vidi smisla ter se ne obremenjuje z njim, kar jasno izrazi v pogovoru z duhovnikom. Veselje, žalost, srečo oz. čustva na sploh ne izraža niti skozi mimiko telesa niti v svojem mišljenju. Občuti samo telesno srečo oz. zadovoljitev ob Mariji. Na njegovo počutje vplivajo zunanji dražljaji, kot je npr. vreme. Jaz ne vidim smisla življenja v materialni ali telesni zadovoljitvi. Drobne malenkosti, kot je npr. iskren nasmeh, me spravijo v dobro voljo.

Meursault si krajša svoj čas ob spominih na ženske in svojo sobo: «Tedaj sem doumel, da bi človeku, ki je živel en dan, lahko preživel sto let. Imel bi dovolj spominov, da se ne bi dolgočasil.» Meni je nesmislen spomin prostora, ki ga v mislih obnavlja. Ne spominja se

nobenega dogodka, ob katerem bi se zasmel. Čudna občutja ter bolečino si razlaga samoumevno. Ni mu mogoče spremeniti spleta okoliščin, ampak ostaja samo možnost pasivnega odpora. Kaže se v njegovem bivanju v zaporu, kar jemlje samoumevno ter ne začuti, da ga ima družba za brezčutnega morilca. Mene bi take okoliščine spravile na rob obupa.

V sestavku nisem niti enkrat omenila podobnosti med mano ter Meursaultom. Navajala sem samo razlike. Lahko bi predstavljala celotno družbo, ki mu zaključi življenje zaradi nerazumevanja. Po drugi strani pa bi se lahko postavila na Meursaultovo mesto, vendar z drugačnimi željami ter v drugačnih okoliščinah. Bojujem se proti družbi, ki me kot najstnico velikokrat ne razume. Svojo aktivnost pogosto preusmerjam v pasivnost, ker ne zdržim pritiska družbe. Uklonim se ter delam po njenih navodilih in se smilim sama sebi.

Tina Koščak, 4.c

Zelo si tudi želimo, da bi se čimveč dijakov in dijakinj med glavnim odmorom **sproščalo oz. udeleževalo rekreativnega odmora**, ki poteka v telovadnici

vsak teden od ponedeljka do vključno četrтка.

Simon Bregar, prof.

RAZRED SE PREDSTAVI

NAŠ RAZRED

Naš klas je pa res svetovni,
Ker nikdar za žurko niso vsi popolni.
Med odmori sploh ne zgledamo kot celota,
Vsaka skupinca stoji v svojem kotu kot nekakšna megljena gmota.

Mojca se ful trudi in se velik uči,
Mislimo, da ji to velik skrbi naredi.

Mateja se je fejest spremenila in zgleda k trofeja.

Mandlova Tina matematko obvlada,

In zarad tega jo Majzlova vsak let za blagajnika predlaga.

Kadar hočeš, ti zelo rada pomaga,

Vendar ko je slabe volje, pravi: doma si poglej, jutri bo bolje.

Alenka pa v razredu je najmanjša od vseh,

Ampak to čist nič ne vpliva na njen ful dober uspeh.

Te štiri punce dvigajo naše povprečje gor,

Ostali pa ga stalno rinemo dol.

Heglerjev Marko se ukvarja z mitologijo,

Ampak tudi karte za njegovo dobro voljo poskrbijo.

Z **Gorcem** pa sploh ne vemo, kaj se dogaja,

Saj se vsem zdi, da mu naša družba ne ugaja.

Se pravi, Marko in Marko znanstvenika sta prava,

Saj med njima zmerm teče huda razprava.

Igor prfoksom povzroča glavobole,

Saj se zmerm izgovarja na svoje zlate gole.

On mačo res je pravi,

Saj spravi družbo v dobro voljo kot na zabavi.

Sabina pri vseh predmetih pozorno poslušaj,
 Med odmori ji pa vse dol pade in stoka, da šola je muka.
Rakova Anja bi bla politik in ekonomist,
 Joj, Anja, si veš, da je to državni ših.
Kuhljeva Sabina do konca konference spi,
 Ko pa ji cvek zagrozi, vzame knjige in dokaže, da se lahko nauči.
 Ana se bo na pravo vpisala,
 Da bo lahko zatežena in najboljša sodnica postala.
Silvija pa nekaj o kriminalistiki in o psihologiji sanja
 Če rabš nasvet, sam k njej, in ji zaupaj, kaj te preganja.
 Teh pet punc Majzlovi povzroča probleme,
 Ker se vse vrtili okol ene in iste lažne teme ... Le katere?!

Domen okoli po svetu svojo dolgo čupo kaže,
 Čeprout ve, da na svetu obstajajo tudi škarje.
Woco pri nemščini res blesti,
 In Majzlovi ne povzroča velikih skrbi.
Papež pa zadnje čase avtomobile razbija,
 Pol se pa poškodovan po šoli komaj ziba.
 Wocotu pa Papežu sam house po glav hod,
 Tko da najbrž sploh ne vesta, kaj o njiju prav folk.

Tanja rada pleše in poje,
 Ampk šola ji povzroča hude glavobole.
Petra bi rada svetovno znana kolesarka postala,
 In mislimo, da ji je to mati narava dala.
 Tančy in Pety punc staj tihi,
 Ampk moramo priznat, da punc staj špici.

Avguštin pa malo punce s pogledi in klavirjem osvaja,
 Mormo pa priznat da on to obvlada in pravi virtuoz postaja.
Pekolova Tadeja je včasih zelo slabe, včasih predobre volje,
 Punca, faca si, sam pazi da na to ne vpliva okolje?
 Zdj pa še, da našega **Brunčita** ne pozabmo,
 On ti itak priprav žurko nepozabno.
 Pol se pa še **Viščkova Urša** pojav,
 In vzdušje v razredu takoj se popravi.

Čehovi Anji ni nikoli nič prav,
 Čeprav ji vsi pravmo, ej, Anja, dej umiri se mal.
Andreja pa je z novim nosom ponos razreda,
 Saj vsak rad za njo pogleda.
Vatovec Tina je punca kot se šika,
 To je pa zato, ker je šola čist nč ne mika.
Tjaša rada slika ljudi, mesta in plaže,

In kdo je zasanjanec, ki kaže svoja nagnjenja do romantike? To je Werther. Pripada višjemu sloju izobražencev in multitalentirancev, saj se kar uspešno ukvarja s slikarstvom, a tudi besedovanje mu gre od rok. Zakaj pa ga prištevamo med romantike? Je zelo emocionalna oseba in to ga kar naprej žene iz sivega sveta v naravo, konkretno v vrtiček neimenovanega grofa, včasih tudi dalje, v domišljijско nadgradnjo moreče, nepravilne realnosti – v svet poln dobrote, pravičnosti in svobode. Vse to se spremeni, ko spozna svojo Lottchen, po njegovem mnenju angela, ki kaj hitro postane njegov smisel življenja. Če povem bolj natančno, nedosegljivi smisel življenja mladega Wertherja, ki ga odpelje v smrt. Po vsem napisanem si ga ne drznite prištevati med razsvetljenčce! Za Wertherja ni vse razum, temveč veliko večino njegove biti predstavljajo čustva in razmišljanje, ki ga stalno preganjajo in ga silijo v konstantno melanholijo in celo smrt.

To je naša mala udarna dvojica, ki predstavlja razsvetljenstvo in romantiko. Ko danes, v atomski dobi elektronizacije in divjanja (v prepadi!), beremo o njiju, se nam mogoče zdita malo nenavadna. A borila sta se in se borila za ideale, ki jih je manjkalo takratni družbi, in jih, vrjeli ali ne, manjka tudi v današnji.

Grega Kašič, 2. b

MEURSAULT IN JAZ

Glavni junak Camusovega modernega romana Tujec kaže svojo vdanost v usodo skozi pasivni upor. Tlakuje si življenjsko pot, ki ga postavlja v okoliščine, iz katerih se ne rešuje, temveč se prepusti njegovemu toku.

Odnos med njim in družbo ni globok, saj v samem sebi nima potrebe po pravem prijateljstvu in ljubezni. V sočloveku vidi konflikt zaradi

soočenja dveh »svobod«, čemur sledi prilagajanje posameznika. Od tod vidi razlog za odpor, greh in krivdo. Vendar se moramo ljudje prilagajati drug drugemu, sodelovati v posameznikovo ter skupno dobro. Aktivnost v Cerkvi, pri izobraževanju ter v vaški skupnosti mi zelo veliko pomeni. Prinaša mi občutek veselja, da sem nekoga osrečila ter mu pomagala, obenem pa se rada soočim z izzivi, v katerih

»Cvetke« zbrala
Vesna Celarc, prof.

**Zapisujte za šolsko
glasilo anekdote, ki
se zgodijo med
poukom!**

kanček kulture in dobre volje, pa tudi osebnost človeka veliko pripomore k temu, kako se človek razume z drugimi ljudmi in kako v določenih situacijah reagira.

Za dobre medčloveške odnose sem pripravljena storiti zelo veliko. Trudim se biti do vseh ljudi prijazna, poštena, nočem jim kakorkoli ostati v slabem spominu. Trudim se za sproščen in normalen odnos s sočlovekom in odnos do sočloveka je tudi odraz do družbe in po mojem mnenju tudi do okolja.

Barbara Kastelic, 1. g

KAJ MI POVE RAZSVETLJENSKI IN KAJ ROMANTIČNI JUNAK

Tresla se je gora, ni se pa rodila miš. O čem govorim? O prelomu obdobji po francoski revoluciji, ko sta cerkveno dogmatiko, rojalistični total in aristokratske privilegije zamenjala razsvetljenstvo in romantika. Spremenilo se je razmišljanje pa tudi steber človeške omike – literatura. V teh dveh obdobjih so nam njeni »tkalci« predstavili junake, katerih dejanja in ideje so spremenile svet. In kdo so ta fiktivna avantgarda novih dob?

Eden izmed njih je Matiček, premeten in domislic poln mladeč, pripadnik tretjega stanu, čeprav v tega ne spada. Je pošten, karizmatičen in duhovit. Katere pa so lastnosti in dejanja, ki ga očitno postavljajo med razsvetljenske ljudi? Eden izmed teh faktorjev opredelitve je njegova neomajna narodna zavest, saj takrat, ko pravila določajo rabo nemščine, Matiček le-ta prekrši in rabi svoj materni jezik, na katerega je ponosen. Tudi njegova vera v enakost je tipično razsvetljenska. Za tisti čas nadvse pogumno in zato nič manj pravilno ne razmišlja o enakosti med aristokratom in podložnikom. Če povzamem: Matiček je pogumen in neomajen oznanjevalec razsvetljenskih idealov. To si upa pokazati s svojimi mislimi, besedami in dejanji, ne glede na čas, kraj ali prisotnost »vsemogočnega« plemstva.

In slike za v cenzuro čist vsem pokaže.
Tina pa Tjaša skoz skupi visita,
Noben pa ne ve, če se jima kaj o 4.c svita.
Sonja je naš nasmejani sonček,
In vsem deluje nedolžno kot spomladanski zvonček.
Ida s hlačami nima sreče,
Saj jih vedno raztrga. ko mimo table teče.
Tadeja Okornova ob ponedeljkih testov pisati ne mara,
Me pravmo, da jo od žura preveč boli glava.
Karmen se rada zase postav,
In včasih ji to povzroči nemalo težav.
In še dvojica **Barbi** in **Tina**,
Njiju pa noben ne more zbrisat iz spomina:
Barby je manekenka taprava,
In rada svojo dobro voljo okrog razdaja.
Tinčy pa zmeri je dobre volje,
Mi se lohk sam skrijemo in gremo v polje.
Naša razredničarka vse sliši in vidi,
Mi pa pravmo, to so vse le prividi.
Radi bi ji vsaj kakšen dan na obraz privabili nasmeh,
Vendar nam ne uspe, ker preslab, preslab je naš uspeh.

To je naš razred, zdaj ste nas spoznali
In ob koncu letnika, bomo mogoče celo jokali.
Po pesmi sodeč ne zgledamo ful d best grupa,
Ampak če tko pogledaš, držimo skupaj kot sladoledna kupa.

Silvija Kastelic in Anica Majer iz 4. c

Razredna skupnost 1. letnika trgovcev pa želi najprej predstaviti svojo razredničarko.

Intervju s profesorico Barbaro GORIŠEK

ALI IMATE FANTA?

Da. Eneqa. ☺

OD KOD PRIHAJATE?

Prva leta sem preživela v Ljubljani, v času osnovne in srednje šole sem živel v Stični, sedaj pa zopet živim v Ljubljani.

KOLIKO STE STARI?

29 let.

S ČIM SE UKVARJATE V PROSTEM ČASU?

Rada hodim v hribe, kolesarim, preberem kakšno dobro knjigo, gledam znanstvene oddaje ... V posebno veselje so mi srečanja s prijatelji.

**ALI VAS JE POKLIC PROFESORICE PRITEGNIL ŽE V OTROŠTVU
ALI STE SE ZANJ ODLOČILI ŠELE KASNEJE?**

Spomnim se, da mi je bil ta poklic že kot otroku zelo zanimiv in privlačen.

KAKO SO ODLOČITEV ZA UČITELJICO SPREJELI STARŠI IN SORODNIKI?

V glavnem z odobravanjem.

KJE STE POUČEVALI, PREDEN STE PRIŠLI NA SREDNJO ŠOLO JOSIPA JURČIČA?

Še v času študija sem učila pol leta na osnovni šoli v Višnji Gori, potem pa sem bila zaposlena na Škofijski klasični gimnaziji.

KOLIKO RAZREDOV POUČUJETE?

Poleg 1. E še pet.

ALI STE BILI ŽE VEČKRAT RAZREDNIČARKA? KAKO SE POČUTITE V TEJ VLOGI?

razumljivo, da ga oče kljub sinovim hibam lepo in iz srca sprejme. S tem pokaže svojo ljubezen do sina in se odzove primerno, tj. z zaupanjem, da tega ne bo več naredil. Oče je imel namreč sina za izgubljenega in je zato razumljivo, da ga je bil tako vesel. Tudi starejši sin je odreagiral na bratovo vrnitev in očetovo pogostitev pričakovano in prepričana sem, da bi se prav vsak tako odzval.

Dogodki, ustrezni sporočilu Prilike, se dogajajo vsak dan. Tako so pogosti, da se nam zdijo že povsem samoumevni. Božje oziroma bolje rečeno očetovo usmiljenje, kar je ideja Prilike, je še posebej nam mlajšim dobro poznano. Kolikokrat očeta ali mamo prosimo za to in ono! Prosimo jih za karkoli: avto, denar, uslugico ali samo, da nam na primer oče pri kosilu poda solato na drugo stran mize. Toliko majhnih, na videz nepomembnih stvari, ki pa nam pomagajo pri razumevanju Prilike o izgubljenem sinu in nenazadnje tudi pripomorejo k dobrim medsebojnim odnosom, najprej seveda v družini, pa tudi v družbi prijateljev, sodelavcev in širše – v naši družbi.

Mislím, da se mora vsak posameznik truditi za dobre medčloveške oziroma medsebojne odnose, saj lahko le tako tudi od drugih pričakujemo, da nas bodo toplo sprejeli, kakor je sprejel oče svojega izgubljenega sina. Večina ljudi ima dobre medčloveške odnose. Konec koncev ima vsak prijatelja, torej spada v neko družbo in družba brez medsebojnih dobrih pa tudi slabih odnosov ne mora obstajati. Dober medčloveški odnos mora po mojem mnenju vsebovati

Pisatelj stopnjuje napetost tako, da stavka ne dokonča, ampak ga nadaljuje z vejicami.

Toda tisti na oblasti so
mižali na obe oči.

V to kasto spadajo tisti z najboljšimi predpozicijami.

Ne zatiskajmo si oči,
John vsekakor je
drugačen.

Nezmožnost čustvovanja
pa je delovala kot palica,
ki je skozi rešetke
štokala um.

V romanu Krasni novi svet so vsi enaki in prilagojeni, da vsak služi vsakemu in obratno.

Ali je raba samostalnika roka v naslednjem primeru pravilna?

Od navdušenja je dvignil roke.

Podčrtana beseda ni
pravilno sklanjana zato,
ker je lahko dvignil eno
roko, potem drugo, saj
jih človek več niti nima.

Prošnji bomo priložili tudi
potrdilo o Cojzofovi
štipendiji.

založbi izšla še ena knjiga
Branka Gradišnika: Strogo
zaupno po Siciliji.

Mateja Praznik, 3. a

ISKRICE OB LITERARNI DELIH IN »CVETKE«

»CVETKE« Z VRTOV ŠOLSKIH ESEJEV

Lahko imaš voljo, ma
moraš imet tudi moč.

Pri Mirjam (Alamut) se
pojavi zameti prave
ljubezni.

Apama (Alamut) je bila
stara, zelo izsušena.

Sonja in Rodja (Zločin in
kazen) sta treščila ob
poden moralne zavesti
človeka.

Kazen za Rodjo je
efektivna.

Delo Zločin in kazni je
roman Fjorda Mihajloviča
Tolstojevskega.
Rodja pa je kloven.

V Krasnem novem svetu
so se ljudje porabljali za
užitke.

ČLOVEKOVA POT K ČLOVEKU

(Doživljajski spis ob Priliki o
izgubljenem sinu)

Prilika o izgubljenem sinu je ena
izmed svetopisemskih zgodb. Prilika
ima navadno moralno ali versko
sporočilo, ki je ponazorjeno z zgodbo,
tako da lahko iz nje razberemo njeno
bistvo. Prilika o izgubljenem sinu
govori o mlajšem sinu nekega kmeta,
ki je svoj delež imetja zapravil v tuji
deželi, nato pa se je obubožan in
sestradan vrnil k očetu, ki ga je toplo
sprejel in pogostil.

Jezus je s to Priliko hotel ponazoriti
Božje usmiljenje do skesanega
človeka. Tudi za nas je ta prilika še
vedno aktualna, ne samo v verskem
smislu, temveč tudi v družinskem
krogu. Starši naj sprejemajo svoje
otroke take, kot so, jih zato ne
obsojajo ali kakorkoli zanemarjajo.

V Priliki nastopajo tri osrednje
osebe. To so oče ter mlajši in starejši
sin. Po mojem mnenju so njihova
dejanja povsem normalna in
pričakovana. Razumljivo se mi zdi, da
se mlajši sin vrne k očetu, saj nima
kam drugam iti. Prav tako je

Na pol razredničarka že, na Škofijski gimnaziji, s polnim delovnim
časom pa prvič v našem 1. E. Kako se počutim v tej vlogi?
Sveže!

ALI SE VAM ZDI VAŠE DELO TEŽKO?

Seveda, kot vsak učitelj sem včasih težka. Takrat mi dijaki
kajpak ne ostanejo dolžni.

KAJ BI SVETOVALI NEKOMU, KI RAZMIŠLJA O POKLICU UČITELJA?

Naj se dobro izuči v svoji stroki, pa še malo naokrog. Kdor si
želi biti učitelj, naj kmalu začne inštruirati.

KAKŠNO POT JE POTRIBNO PREHODITI, DA POSTANEŠ PROF. KEMIJE?

To pot je pravzaprav potrebno odsedeti. Potrebno je končati
osnovno šolo, gimnazijo in nato še fakulteto. Za učitelje
kemijske na srednji šoli in gimnaziji se pripravljajo študenti na
Fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo, na smeri kemijsko
izobraževanje. Za učitelja kemijske na osnovnih šolah pa na
Pedagoški fakulteti. To je visokošolski študij, traja 4 leta. Peto
leto je namenjeno pripravi diplomskega dela. Študij se konča
z uspešno opravljenim zagovorom diplome.

KAKŠNO MNENJE IMATE O 1. E. ?

To je 20 prebrisancev v moji oskrbi, upam, da mi bodo kos. ☺

KAKO SE POČUTITE NA NAŠI ŠOLI? NAMERAVATE OSTATI DLJE ČASA?

Počutim se dobro. Najkasneje pri osemdesetih pa bi šla rada v
pokojo, da bi se posvetila še kakšnemu športu. ☺

KAJ BI NAREDILI, ČE BI VAM PONUDILI DELO RAVNATELJA?

Potuhnila bi se in počakala, da nevarnost mine. ☺

Gašper Černivec, 1. e

IZ LJUDSKE ZAKLADNICE

Preozke so stezice, predolge so poti.

Za hribi pa ljubica moja,

predaleč se mi zdi. (beneški napev)

Ljudska pesem ni narodno zabavna glasba, ni hrupna in vsiljiva, ni sladkobna in ponarejena, ni plehka in površna, ni preračunana in potrošniška. Ljudski pevec ni pel in igral za denar.

Ljudska pesem je ena izmed najstarejših in najpristnejših načinov, s katerimi je človek izražal svoje razpoloženje. Preprosti pevec je v svojo pesem in melodijo izlil svoja globoko doživeta čustva in občutja: otožnost in radost, razočaranje in up, zapel je ob rojstvu in smrti, največkrat pa zaživita v ljudski pesmi veselje in ljubezen.

Ta čudež našega življenja, ljubezen, se skriva pod tolikimi imeni in podobami.

Ta nevidna sila nam daje toliko moči in sreče, a kolikokrat je zlorabljen in ponarejen, tolikokrat je ponižana v sebičnost in prevaro, a vedno znova se veseli in upa.

Čudež ljubezni je vse, kar je in zaradi katerega je vse.

Snočkajšna noč je prav lušna vesela,
Da nam je lunca prav lepo svetila.
Fantje so klicat šli, lepo so prepevali,
One so rade poslušale njih.

Ljubica, ljubica, zdrava ostani,
Najne ljubezni nikdar ne pozabi.
Daj mi desno roko, srčece mi pravi to.
Najna ljubezen na veke naj bo.
(prekmurska ljudska)

Gregor Ficko, prof.

temnega piva odpovedal, ker bi moral pred tem trpeti ob učno-zgodnjem filmu.

V nadaljevanju lahko preberemo kup koristnih nasvetov za bivanje in potovanje po otoku. Pisatelj v šaljivem tonu opisuje irske navade, odnos Ircev do vsakodnevnih opravkov, dotakne se njihove zgodovine, vere, prometa, divje narave, poganskih svetišč, vremena in še drugih zanimivosti, na primer:

Veste čemu služijo tradicionalne irske žične kletke na pokopališčih?

Ne?

Ovcam preprečujejo, da bi popasle umetne rože z grobov (Če sodimo po ilustracijah v knjigi, so irske ovce zelo krvoločne živali.).

Irsko prebivalstvo lahko po spolu ločimo na naslednji način, ki je po zatrdilu pisatelja zelo zanesljiv:

1. Med ženskami lahko opazimo veliko nekdanjih metalk krogle. V otroštvu so sicer vitke, potem pa se čez noč zredijo, kajti srednja ženska dimenzija se na Irskem skorajda ne pojavlja.

2. Moški so praviloma suhljati. Človek bi ob pogledu nanje pomislil, da v deželi vlada lakota. A pogled na »kuglašice« se jasno pokaže, kdo je tega kriv.

Po značaju pa so Irci ustrežljivi in potrpežljivi ljudje, katerih največja napaka je, da so preveč zgovorni. Zato jih nikoli ne sprašujete za pot, če se kdaj slučajno izgubite na Irskem.

Straniščem in kopalnicam je posvečeno najdaljše poglavje v knjigi, kar je na prvi pogled banalno, a opravljanje osnovnih telesnih potreb je lahko za tujine nevajenega obiskovalca resen zalogaj. Poleg različnih prigod s stranišč nam avtor postreže tudi s kopico nasvetov, ki nedvomno koristijo na vsakem potovanju.

Po petnajstih dneh »klativiteštva« po Irski pa pisatelj na letalu doživi še eno življenjsko pomembno izkušnjo, ki ga učinkovito ozdravi hipohondrije. Po naključju ravno na stranišču letala. Kako, pa si preberite sami!

Pisec pravi, da je to knjiga, kakršno si je od nekdanj želel brati – in ker je ni napisal nihče drug, jo je na koncu šel napisat sam. Izkazalo se je, da uspešno. Kljub nekaterim odmikom od opisovanja popotnih doživljajev knjiga vseskozi drži bralca v napetem pričakovanju, kaj zanimivega se skriva na naslednji strani. Poglavja bežijo kot bi mignil, in tako se knjiga konča odločno prekmalu. Na srečo pa je letos pri Cankarjevi

lahko beremo kot potopis, lahko razvedrilo ali turistični vodnik s praktičnimi nasveti za čimbolj nemoteno potovanje po Irski. Nekateri smo ga brali tudi med pripravami na tekmovanje za Cankarjevo priznanje pred tremi leti.

Pisatelj se je na Irsko odpravil leta 1995. Spremljala ga je žena, s pomočjo katere se mu je tudi uspelo srečno vrniti v domovino. Pravzaprav ne bi uspel priti niti na letalo za Irsko brez nje.

Kajti že na letališču Brnik zaide v hude težave.

Od statusa vaškega bebčka, ki je prišel na letališče le zato, da povzroča tamkajšnjim delavcem težave, se prelevi v pravega terorista z bombo. S plinsko bombico za gorilnik, če smo bolj natančni.

Letala prav gotovo niso njegovo najljubše prometno sredstvo. Ves čas poleta ga namreč spremlja nadvse upravičen strah, da bo letalo sredi leta strmoglavilo, njemu pa bosta ostala le dva predmeta, s katerima si ne bo mogel ravno pomagati: jadralni jopič in piščalkica.

Ta strah je sicer nekdanj krotil z uživanjem tabletke proti morskimi boleznim. Res je, te tabletko pomagajo tudi v zraku. Sicer ne preprečijo letalske nesreče, a v primeru katastrofe lahko pod njihovim učinkom gledate na vse

skupaj veliko bolj neprizadeto, kot bi sicer.

Leta 1991 pa je na poti iz Gardalanda doživel poučno izkušnjo, ki ga je prepričala, da je uživanje tabletke opustil in jih danes nikomur ne priporoča.

Le zakaj?

Če letalo pade, medtem ko ste pod učinkom tabletke, se vam lahko zgodi, da boste ravnodušno obsedeli v razbitini, namesto da bi se čimprej odpravili domov. Vaše najbližje lahko vaša zamuda nepotrebno vznemiri.

Na londonskem letališču Heathrow je skupinico turistov prevzela vodička, katere prva skrb je bila, da bi njeni varovanci med potovanjem kar se le da malo zapravljali, druga pa, da bi se njeni varovanci počutili kar najbolj udobno. Ni potrebno veliko razmišljati, da ugotovimo, da si obe načeli nasprotujeta.

Iz Londona so odleteli v Dublin, ki je simpatično mesto tudi zato, ker ne premore kakšnih posebnih zgodovinsko-versko-umetniških zakladov. A vendarle si večina obiskovalcev ne more kaj, da si ne bi ogledala Guinnessove pivovarne, za katero avtor trdi, da je največja na svetu. Vstopnina v tovarno je bila takrat le dva funta, a avtor se je ogledu in degustiranju

TO SE SPLAČA PREBRATI

Lojze Kovačič: OTROŠKE STVARI

Študentska založba, zbirka Beletrina, 2003

Letošnje leto je delo Otroške stvari obvezno branje na tekmovanju za Cankarjevo priznanje. Zato sem se na knjigo »spravila« med jesenskimi počitnicami in jo sicer s kančkom trpljenja uspela tudi prebrati.

Otroške stvari so nič drugega kot še eno izmed Kovačičevih del, v katerih pisatelj popisuje svoje življenje. V njih je zajeto le prvih enajst let njegovega otroštva. Pisatelj je imel sicer v načrtu napisati tudi »Odrasle stvari«, a žal ga je prehitela smrt. Tako je ostal njegov post skriptum nedokončan, a že prvi del je strokovno komisijo Društva slovenskih pisateljev tako navdušil, da so razglasili Otroške reči za najboljši roman preteklega leta in post humno podelili Lojzetu Kovačiču nagrado kresnik 2004.

Lojze Kovačič se je rodil 9. novembra 1928 v Baslu v Švici. Njegova mama Lisbeth Faisst je bila hči Francozinje in Nemca, njegov oče Lojze Kovačič pa Slovenec, ki je prišel k Lisbethinemu očetu opravljat izpit iz krojaške in krznarske obrti. Seveda pa ni opravil le obeh izpitov. Lisbethinemu očetu se je tako prikupil, da je ta svojo drugorojenko prepričal, da se je

z na pogled zelo slabotnim tujcem poročila.

V zakonu so se jima rodili trije otroci: Klara (1910), Margrit (1916) in Lojze (Bubi, avtor knjige). Sprva je družina dobro živela, a po rojstvu tretjega otroka se je začela počasi utapljati v dolgovih. Krivec te nesreče pa je bil oče, ki je vse preveč lahkomišelnostno posojal svoj denar ljudem, ki so prihajali z ambasade njegove domovine Jugoslavije. V skladu z naraščanjem dolgov se je družina neprestano selila, seveda v vedno bolj revne soseske.

Lojze je bil zelo nenavaden otrok. Ko je bil star pet let, se je prvič izognil družini in pobegnil od doma v park. Bolj ali manj je bil prepuščen samemu sebi, kajti starši so neprestano delali, sestre pa sta se v svojem prostem času veliko raje posvečali sami sebi in tako se je razpuščena vzgoja kmalu pokazala na vedenju najmlajšega otroka.

Slabe življenjske razmere so botrovale tudi boleznim pljuč, ki je otroka za dve leti ločila od družine. Po letu bolnišničnega in letu zdraviliškega zdravljenja se je le še bolj oddaljil od staršev. Tik pred odhodom v zdravilišče se je na domačih vratih nekega dne pojavila hči Klara z dojenčkom. Bubi je tako nenadoma postal stric mali Gizeli, a deklica mu je kasneje postala kar mala sestra, s katero se je igral.

V zdravilišču se Lojze nikakor ni počutil dobro. Ni se razumel z osebjem in drugimi bolniki, vrh vsega pa ga je na stopnišču motila tudi slika rablja, ki pelje svoji žrtvi na morišče. Sliko je neprestano opazoval in meril, koliko se je skupinica ljudi že približala gozdu, kjer naj bi bilo morišče. Pregarjala ga je dneve in noči, celo leto.

Kmalu po vrnitvi domov je moral začeti obiskovati pouk. Takoj se je izkazalo, da fantu šola ne gre. Da pa bi bilo vse še slabše, je nekega dne začel izostajati od pouka. Kmalu so mu ukradli tudi torbo in ko so starši za oboje izvedeli, kazeno za oba greha nikakor ni bila mila. Vrniti se je moral v šolo in s slabim učnim uspehom je »padel« v oddelek s prilagojenim programom.

V tistem času je v Nemčiji prihajal na oblast Hitler. Oče je Hitlerja podpiral, mati pa ga ni marala. Tako se je Evropa pripravljala na drugo svetovno vojno, finančni položaj pisateljeve družine pa je bil vedno slabši. Upniki so si podajali kljuge njihovih vrat in oče svojih izdelkov ni več mogel prodajati.

Nekega dne se je Lojze zopet potepal po Baslu. Nenadoma je zagledal sestro Margrit, ki ga je obupano iskala. Stekel je k njej, ona pa ga je takoj odpeljala domov, kjer je izvedel le to, da odhajajo v Jugoslavijo. Ta odhod ni bil prostovoljen. Bil je posledica očetove trme. Takrat še bogati oče ni hotel prevzeti švicarskega državljanstva, ki so mu ga neprestano ponujali. Prav tako je zavračal članstvo v obrtni zbornici. Revno družino so potem izgnali v Jugoslavijo. V Švici je ostala le Margrit, ki se je kmalu nato poročila in tako dobila dovoljenje za bivanje v Švici. Odšli so še isti dan in po dolgi vožnji z vlakom prispeli v Ljubljano. Naslednji dan so se odpeljali z vlakom naprej na Dolenjsko, ker so v vasi Cegelnica živeli očetovi sorodniki.

Družina se je naselila v hiši očetovega brata Karla. Oče je odšel kmalu na delo v Ljubljano,

Karel pa je takrat pokazal svoj pravi obraz. Po letu dni mučenja so se tudi mati, Klara, Gizela in Bubi preselili k očetu v Ljubljano. Njihove finančne težave so se seveda nadaljevale in družina je živela v skrajni bedi. Starši so se veliko prepirali, kajti mati nikakor ni mogla pozabiti, kdo je kriv njene nesreče. Upala je, da se bo lahko nekoč vrnila v Nemčijo k svoji družini.

V tem času se je moral Bubi naučiti jezika svojega očeta. Šola mu še vedno ni šla, a žarek upanja je zanj posijal pri slovenščini, ker je njegova učiteljica odkrila v njem talent za pisanje. A tudi ta ga ni rešil ponavljanja razreda. Spričevalo je uničil že na poti domov, svoj katekizem pa je za nekaj kruha prodal vojakom. Imel je le enajst let.

Knjigo sem odložila z mešanimi občutki. Zgodba sama je sicer zelo zanimiva, a knjiga je

vendarle prepolna nerazumljivih razmišljanj. Že na začetku nam Kovačič opiše svoje lastno rojstvo in najzgodnejše mesece svojega življenja. So to resnični spomini ali le izmišljotine? Najverjetneje drugo.

Avtor nas prevečkrat povleče v labirint svojih blodenj in nas tako speljuje od glavne zgodbe. Sicer lahko iz zgodbe same sklepamo, da je neurejeno otroštvo avtorju vtisnilo pečat, ki ga je nosil celo življenje. Da bi nam bilo branje še malce bolj oteženo, se v knjigi občasno pojavljajo nenavadno zložene povedi, ki občasno tudi nimajo repa in glave – posledica dejstva, da je Kovačičev materni jezik nemščina.

Zato potencialnim bralcem za uspešno branje priporočam dobršno mero koncentracije in potrpljenja.

Mateja Praznik, 3. a

Branko Gradišnik: STROGO ZAUPNO NA IRSKEM

Debora, Ljubljana 1996

Branka Gradišnika večina bralcev pozna kot prevajalca, ki si je upal prevesti v slovenščino Gospodarja Prstanov.

Nekateri pa ga poznamo tudi kot duhovitega pisatelja. Knjiga **Strogo zaupno na Irskem** to prav gotovo dokazuje. Delo